

ZDRUŽENIE ŽIAKOV A INÝCH NEPRIATELOV ŠKOLY

HODNOTENIE potrochej práce učiteľovi

Skolský rok: dlhý

Meno a priezvisko : ani ho nevieme
 Kabiniet : zamknutý
 Dátum narodenia : koho to zaujíma?

Jazyk slovenský a literatúra:
 Jazyk určite má, pretože po nás stále niečo chce, ale čo, to vie iba on sám.

Anglický jazyk:
 A) ten určite má. Len prečo nehovorí našim jazykom?

Matematika:
 Stále niečo počíta, ako keby nevedel, že to dnes robia počítače.

Vlastiveda / Zemepis:
 Rozpráva o neznámych krajinách, ale aby nás tam zobral, tak to nie.

Dejepis:
 Je neuveriteľne akó má pamäť. Všetko zlé čo sme urobili si pamätá tak dokonalne, že mu už neostalo miesto na naše dobré skutky.

Prírodoveda:
 O rastlinách a zvieratkách vie síce veľa, ale čo hrajú večer v kine, to nevie.

Hudobná výchova:
 Preto máme stále spievať také „suché“ pesničky, keď je dnes možnosť ísť každý deň na diskotéku.

Výtvarná výchova:
 Musíme kresliť rôzne zátišia. Čo keby sme raz mohli namaľovať učiteľa.

Telesná výchova:
 Je to zaujímavý a dobrý predmet, ale prečo sa nemôžeme biť, keď je to dokonca olympijský šport.

V Martine, ešte len polrok

nespokojní žiaci

Zvonček 6

Január/február 2005

Číslo 6/ročník 3

Cena: 15 SK

Časopis žiakov SZŠ BellAmos vydáva Tlačová agentúra BellAmos TABA



Časopis Zvonček TABA vydáva Tlačová Agentúra BellAmos pri Súkromnej základnej škole BellAmos v Martine 03601, Ulica východná 18, za pomoci žiakov a pedagógov školy. Kontakt: 0907/101023 alebo bellamos@szsbellamosmt.edu.sk



OBJEDNÁVKA ČÍSLA 7 – Vyherné objednávky prijímame do konca februára

- Objednávam si Zvonček TABA č.7 – meno:.....
- Str. 4 Žiaci - Kto to je? -.....
- Str. 4 Kto je to? – Učítelia -
- Str. 18 Omaľovánka – Nezabudnite prvostupniari ukázať vymaľovaný obrázok...
- Str. 22 Sladkosť za názov knihy -.....
- Str. 31 Krížovky od M. Taligu -
- Str. 32 Utečenec-.....Detektív-.....
- Str. 32 Stroj času -.....
- Str. 33 Sladká matematika odovzdať pani učiteľke Majke
- Str. 33 Informatika odovzdať pani učiteľke Zuzke.



Čo vám prinášame

Tak som tu ešte s vami strávil nejaký čas. Mnohé pribudlo nové, vytvorilo sa veľa zaujímavých vecí, zažili sa nové zážitky. A lyžiarsky bol super, hoci sa tam prvýkrát neobjavilo žiadne strašidlo. Ak nerátame deviatakov. Trochu mi aj bolo smutno, keď som odchádzal. Ale veď sa ešte uvidíme... **bývalý učiteľ Matej**

OBSAH

str. 1	Titulná strana
str. 2	Čo vám prinášame
str. 3	BellAmos – Hlavné správy
str. 4	Žiaci – Kto to je?
str. 4	Kto je to? - Učítelia
str. 5	Bližšie k učiteľom
str. 6 – 7	BellAmosSprávy
str. 8 – 9	...každý je v niečom najlepši...
str. 10 – 13	Lyžiarsky kurz Martinské hole
str. 14 – 15	Na Valentínsku tému
str. 16	Výzvedy o láskach na našej škole
str. 17	Okamihy z histórie školy
str. 18	Omaľovánka
str. 19	Rozprávka – O Potmešilkoch...
str. 20 – 21	BellAmosPlagát
str. 22	Čítam – čítaš – čítame
str. 22	Sladkosť za knihu
str. 23	Svetočhod
str. 23	Nielen dejepisné túlačky
str. 24	Valentínski krásavci
str. 25	Valentínski krásavci
str. 26	BellAmos hľadá Superstar
str. 27	Janko Hraško ešte žije...
str. 28	Rubriky
str. 29	Galéria – Lyžiarsky a Valentín
str. 30	Prváci tiahnu...
str. 31	Zábava
str. 32	Detektívky
str. 32	Stroj času
str. 33	Sladká matematika, Informatika
str. 34 – 36	Šport BellAmos
str. 37	Strana pre rodičov
str. 38	BellAmosOznamy
str. 39	Reklama
str. 40	Niečo na záver

Pikoška na úvod

Ťažký januárový finiš spôsobil problémy s pravopisom aj u pani učiteľky Zuzky...Kto neverí, nech sa beží spýtať do 8. S...!

Kto má narodeniny?

Zuzana Koniarová	2.S	27.1.1997
Marko Skrisa	8.S	27.1.1991
Branislav Bernát	1.S	28.1.1998
Lucia Valachová	1.S	28.1.1998
Juraj Uhrík	9.S	9.2.1989
Laura Pavlíková	1.S	22.2.1998
Linda Štefková	6.S	29.2.1992
Lea Čerňanská	4.S	1.3.1995
Michal Žubor	3.S	5.3.1996
Jakub Stehlík	4.S	7.3.1995
Barborka Kráľová	4.S	10.3.1995

Kto má meniny?

Veronika Vagaská	1.S	4.2.
Veronika Mališáková	5.S	4.2.
Matej Cingel	3.S	24.2.
Matej Minárik	7.S	24.2.
Radoslav Jamriška	7.S	6.3.
Tomáš Jambor	5.S	7.3.
Tomáš Gerát	7.S	7.3.
Tomáš Hakel	8.S	7.3.
Branislav Bernát	1.S	10.3.

Blahoželáme učiteľom

Narodeniny majú

Lenka Valocká	31.1.
Martinka Kuzicová	1.2.
Anna Thomková	13.2.
Vladko Nemeč	18.2.
Darja Čerpáková	26.2.

Meniny bude mať

Lívia Haštová	20.2.
---------------	-------

Titulka

Na titulnej strane je víťazka obrovského slalomu Nadine Muchová zo 4.S, ktorá bola najrýchlejšia v krátkom slalome aj v obrovskom slalome druhého stupňa. Vyhrala časom 19,68 s. Bola rýchlejšia aj ako učítelia.



Hodnotenie Zemepisnej olympiády

V súťaži si žiaci preverili svoje teoretické a praktické schopnosti zo zemepisu. Najúspešnejší riešitelia boli Marko Skrisa a Michal Taliga z 8.S. Najťažšie úlohy mali piatáci. Úspešní riešitelia boli tí, ktorí získali viac ako 55 bodov a z úspešných riešiteľov vždy dvaja postupujú do okresného kola Zemepisnej olympiády, ktorá sa uskutočnila 3.2. v CVČ Kamarát. **Pani učiteľka Marta**

	Meno	Body	Úspešnosť	Okr. kolo
5.S	Niko Pedan	57/100	☺	☺
5.S	Alexandra Hakelová	49/100		
5.S	Veronika Mališáková	38/100		
6.S	Zuzana Hrabovská	64/100	☺	☺
6.S	Juraj Valášek	87/100	☺	☺
7.S	Martin Zachar	66/100	☺	☺
7.S	Natália Daubnerová	38/100		
8.S	Andrea Dírerová	86/100	☺	
8.S	Katarína Zelenayová	78/100	☺	
8.S	Marko Skrisa	90/100	☺	☺
8.S	Michal Taliga	91/100	☺	☺
9.S	Simona Sičáková	60/100	☺	☺
9.S	Daniel Kolcun	62/100	☺	☺

Riešenia - Zvonček 5

Žiaci – Kto je to?

Dominika Lukáčová

Kto je to? – Učiteľia

pani učiteľka Darja

Sladká matematika

1. neriešiteľný – redakčný škriatok zjedol makové koláče... Opravený príklad ponúkame v tomto čísle...

2. Peter, Ján, Karol, Václav, Tóno, Ludo, Igor, Tomáš

3. $33 \times 3 + 3: 3 = 99 + 1 = 100$

Pár poznámok..

☺ Pán učiteľ Janko sa chystá na Schovanku alebo na Slamkov Laz – samozrejme, že nie bez vás...

☺ Pozorne sledujte stránky www.bellamos.sk a www.infovek.sk – nájdete tam mnoho zaujímavých potrebností pre školský život...

☺ A redakčná rada si neodpustí pár kritických slov na adresu vás, čitateľov: tešíme sa z toho, že nás kupujete, čítate. Ale to, či sa vám aj páčite, sa tak ľahko nedozvieme. Chýbajú nám návratky!!!



☺ Udalosťou číslo jeden uplynulých dní bol lyžiarsky výcvik, ktorý sa uskutočnil na Martinských holiach...

☺ Zúčastnilo sa takmer 60 detí... vrátili sa všetci šťastní, väčšina aj zdravá... Tešili sa z mnohých akcií, napríklad...

☺ Napríklad výletu na chatu Kanada...

☺ Alebo psím záprahom...

☺ Aj keď vážny úraz sa nestal žiadny, boli len udretia a narazeniny, viacerých zmohla chrípka – aj pána učiteľa Janka...

☺ Nezaháľali ani žiaci, ktorí zostali dole...

☺ V prvom rade sa učili :(- aspoň dve hodiny denne...

☺ Väčšinu času trávili v počítačke, a nielen preto, že tam bolo najteplejšie...

☺ Navštívili Slovenskú národnú knižnicu (ľudovo nazývanú Matica)...

☺ Prvý stupeň bol v skanzene...

☺ Pani učiteľka Lenka urobila cvičný požiarňu poplach – záujemcom o tom rada porozpráva...

☺ A dole sa udialo ešte mnoho iného, ale antilyžiari to odmietli prezradiť – vraj aby ostatní nezávideli...

☺ Druháci majú novú spolužiačku, volá sa Zuzka Koniarová. Nech sa jej u nás darí...



☺ Michal Kučera od nás odišiel na ZŠ M.R.Štefánika. Všetci veríme, že sa mu bude dariť (Peťo Sirek mu odkazuje, aby si našiel babu.)

☺ Lenka Štípalová publikovala svoju poviedku Fialová obluda v literárnej revue Mädokýš ako mladý literárny talent.

☺ Pán učiteľ Vladko sa vrátil po zranení achilovky a opäť učí informatiku.

☺ Informatika druhý raz – pán učiteľ Matej už informatiku neučí, vrátil sa do Prahy.

☺ Malý návrat k vianočným trhom – boli pomerne úspešné, predali sa všetky výrobky Jankovej drevárne, a ani klubisti nezostali zahanbení...

☺ Malý návrat k záveru roku 2004 – niektorí z prvostupniarov mali uverejnené obrázky v Novom Živote Turca – a boli za to odmenení naozaj sladko vianočne – nádhernou tortou...



☺ Pán učiteľ Matej pobehoval po celej škole so zápisníkom v ruke a pýtal sa chalanov a dievčat na ich idoly. Výsledky ankety si môžete prečítať...

☺ Uskutočnilo sa ďalšie kolo zemepisnej olympiády ...

☺ A jej víťazi sa už zúčastnili aj okresného kola...

☺ Prvý stupeň sa zúčastnil fašiangov v meste...

☺ Uskutočnil sa zápis prváčikov do našej školy ...

☺ Klubáci usporiadali Zimák 2005 a Hodinu pravdy...

☺ Boli sa pozrieť aj na tvorivých keramických dielňach...

☺ Chystá sa druhostupniarska exkurzia do Banskej Bystrice...

☺ Rozbehli sa u nás oslavy narodenín – naposledy to bola oslava 10. narodenín Ad'ka Bakalu zo 4. S...

☺ Prváci boli pozrieť požiarňikov...

☺ V Jasenskej doline sa uskutočnili prvé hodiny Večernej školy lyžovania...

☺ Deviatáci mali 2.2. na Hromnice prvú veľkú skúšku – Monitor 2005 – preskúšanie všetkých ich znalostí z matematiky a slovenského jazyka...

☺ A všetci sme sa do sýtosti vybláznili na snehu – a v snehu...

☺ **Odvzdávali sa vysvedčenia!**



Žiaci – Kto to je?

Rybár



...už v mladosti mal nadanie vykonávať veľké činy. Okrem toho, že na fotke vidíte budúceho nádejného modela, tento chlapec, v súčasnosti žiak našej školy, bol aj skvelý rybár.

Ešte ako dieťa ulovil svojho prvého kapra, tak odhadom mal asi pol metra a ulovil ho na metrovú údicu.

Ako sa náš hľadaný žiak sám vyjadruje k fotke?

„Mal som asi šesť rokov, baby na mňa vtedy najviac brali, v Chorvátsku som skúšal chytať ryby a takto to vyšlo! Sám som ju aj vypíval a upiekol. Jedenie mi trvalo asi dve sekundy!“

Ktorý náš žiak je na tejto fotke?

Kto je to? - Učiteľia

Lyžiarka?

Príprava na lyžiarsky bola veľmi intenzívna, kupovali sa lyže, čiapky, zháňala sa potrebná výstroj. No nielen my sme mali takéto problémy.

Určite ste to postrehli, že učiteľia boli na lyžiarsky výcvik skvele pripravení. Ich výstroj zodpovedala všetkým predpisom.

A veríme, že ste s nimi boli spokojní aj vy! Veď bolo super.

Ale kto je na obrázku? Túto fotografiu zostrojil dvorný BellAmosácky fotograf Milo Nový asi z 200 metrov. A nasadzoval pri tom i život!

Dokážete určiť, ktorý učiteľ to je na fotke a správnu odpoveď nám poslať na objednávke?



Strana pre rodičov

• **POĎAKOVANIE.** Z celého srdca ďakujem v mene svojom a v mene celého BellAmosu za množstvo vianočných a novoročných sms. Všetky boli krásne, ale jedna z nich ma oslovila viac. „*Neexistuje žiadna nutnosť vedieť kam ideš. Neexistuje žiadna nutnosť vedieť prečo ideš. Všetko, čo potrebuješ vedieť je to, že ideš radostne, pretože keď ideš radostne, nemôžeš ísť zle.*“ Teda veľa radosti v roku 2005 Vám všetkým!

• **EŠTE RAZ POĎAKOVANIE.** Všetkým rodičom detí, ktoré sa zúčastnili lyžiarskeho výcviku, ďakujeme za skoré odovzdanie návratiek. Doprial by som Vám počuť slová chvály od pani učiteľky Helky, keď robila rozpis dopravy detí na Martinské hole a ubytovanie. Veľmi nám to uľahčilo prácu.

• **INŠPEKCIA.** V dňoch 25.11. – 30.11.2004 sa v našej škole uskutočnila už tretia komplexná inšpekcia, ktorej cieľom bolo zistiť stav a úroveň kvality výchovy a vzdelávania, podmienok a riadenia v základnej škole. Piaty školský inšpektori uskutočnili 29 priamych hospitácií na vyučovacích hodinách, zisťovali úroveň vedomostí žiakov inšpekčnými testami, kontrolovali dodržiavanie platnej školskej legislatívy a školských predpisov. Kritériá hodnotenia sú v ukazovateľoch od mínus 2 do plus dva. Celkové hodnotenie školy /Kvalita priebehu a výsledky výchovy a vzdelávania, Podmienky výchovy a vzdelávania a Riadenie/ vyšla v koeficiente 1,25. Na porovnanie: celoslovenský koeficient je 0,84 a krajský 0,91. S výsledkom inšpekcie sme teda spokojní. Inšpekcia najviac vyzdvihla dosiahnuté výsledky vo vedomostných testoch, uplatňovanie progresívnych metód vo vyučovaní, rozvoj osobnosti žiakov, činnosti preventívneho charakteru, informačný systém školy a plánovanie a realizáciu koncepcie školy. Rezervy máme v zabezpečení učebných pomôcok pre II. stupeň ZŠ. Inšpekčná správa je k nahliadnutiu u riaditeľky školy.

• **NOVÉ POMÔCKY.** Práve tento problém môžeme riešiť vďaka financiám na účte *Rodičovského združenia*, na ktorý ste darovali 2 % z Vašich daní. Zástupcovia rady školy odsúhlasili zakúpenie nasledovných učebných pomôcok: počítačové programy pre matematiku II. stupeň, súpravy *Nauka o teple, Elektrizácia a Optika* na fyziku, súpravy *Statív a Sklo* na chémiu, mikroskopy, kostru človeku, anatomické, botanické a zoológické obrázky, školský napájací zdroj, štvordobý zážihový motor, žiacke súpravy na elektrinu, matematické plastové modely v celkovej sume 83 tisíc korún. Pomôcky budú slúžiť pre názornejšie vyučovanie jednotlivých predmetov. Pomôcky budú dodané do polovice februára.

• **VEČERNÁ ŠKOLA LYŽOVANIA A SNOWBOARDOVANIA.** Pokračujeme v začatej tradícii večernej školy lyžovania a snowboardovania. Miesto: Jasenská dolina. Termín: každý piatok o 16,30 hod. Deti je potrebné doviesť do Jasenskej doliny, kde ich budú čakať školení inštruktori – Janko Baran a dvaja Maťkovia. Tešíme sa na Vás.

• **BESEDA S PREDSTAVITEĽMI POLÍCIE.** 28. februára 2005 o 16:00 sa uskutoční v našej škole beseda s kpt. Pavlom Doricom o kriminalite mládeže a drogách. Všetci rodičia sú srdečne vítaní!



Ďalšie výsledky II. stupeň – chlapci

1. Juraj Matura
2. Jakub Lučanský
3. Matej Minárik

Pocity víťaza:

„Moje pocity po víťazstve boli neutrálne. Svah som zišiel v klude, myslel som si však, že som niekde vzadu. Nakoniec som vyhral.“

Poznámka redakcie: Juraj Matura obhájil svoje minuloročné víťazstvo v obrom slalome druhého stupňa.

Snowboard – chlapci

1. Michal Rusnák
2. Lukáš Olekšák
3. Tomáš Jambor

Pocity víťaza:

„Na to, že som skoro zmeškal, to bolo dobré. Zaslúžene som zvíťazil. A súper? Vzhľadom na vek a skúsenosti išli dobre.“



Mladý futbalista

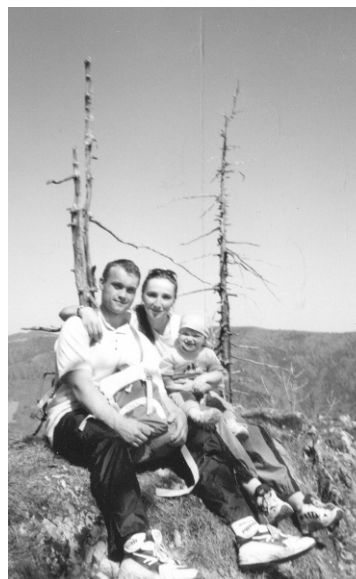
Dňa 17.1.2005 sa naši malí futbalisti zúčastnili štvrtého kola okresnej súťaže MĽADÝ FUTBALISTA. Žiaľ Mafi Hrušková a Adamko Figura sa pre chorobu nemohli zúčastniť. Do brány sa ako vždy postavil Boris Bágel, ktorý sa mimochodom stále zlepšuje, a raz ho vystriedal aj Miško Rapšík. V obrane hral Jakub Rusnák, Lukáš Majerčík a Branko Bernát. No a naše hviezdne DUO- ConnorSmale a Stanko Bernát boli v útoku. Táto zostava dovolila súperovi iba raz vyhrať a ostatné zápasy sa vždy skončili remízou. Connor dal 3 góly, na ktoré mu nahrál Stanko Bernát, Boris Bágel skóroval raz. Dúfame, že v piatom kole už definitívne pretrhneme reťaz remíz a začneme víťaziť.



Renátka Špiriaková triedna učiteľka 3.S

Narodila sa v Martine, vyštudovala Pedagogickú fakultu Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici. Pred pár mesiacmi predala byt a presťahovala sa naspäť k rodičom. Nie preto, aby ju mohli lepšie kontrolovať... ☺ Blíži sa jar, a to pre vás všetkých znamená jedno – pripravte sa na veľkú brigádu. Pani učiteľka Renátka totiž v Kláštore pod stavia dom a bude potrebovať šikovných pomocníkov.

Okrem rozostaveného domu má už pevne postavené manželstvo a v ňom okrem manžela aj všetkým známu malú prváčku Sašku.



Miluje svoju rodinu, hory a more.

A k tejto láske vedie aj Sašku – stala sa najmladšou účastníčkou výstupu (1999)



S láskou sa venuje nielen rodine, ale aj svojim žiačikom...



Rada športuje, najradšej má bicyklovanie, lyžovanie, basketbal, plávanie... a pošepkala, že aj opalovanie, ak je to šport ☺



Že prečo sme ju teda ešte nevideli na našich cyklotúrach? Lebo vraj usilovne každú voľnú chvíľu trávi na svojom domčeku...

V Slovenskej národnej...

Kým sa naši priatelia lyžovali a snowboardovali na Martinských holiach, my sme sa rozhodli, že nebudeme kysnúť v škole. Takže dňa 12.1.2005 (čo bola streda), sme išli do Slovenskej národnej knižnice. Čakala tam na nás prednáška a porozprávali nám, ako sa opravujú knihy.

Prednáška spôsobila u publika (čiže nás) približne tri dojmy. Jedni z nej boli hotoví v dobrom slova zmysle. Niektorým neprekážalo byť tam, vypočuť si niečo o tom, čo je to tá SNK je, aké má úlohy, koľko kníh tam je a podobné zaujímavosti. No, a tí tretí, tí boli úplne vykoľajení, vyčerpaní, a ak sa nemýlim, aj trochu znechutení.

Naša druhá cesta viedla do miestnosti, kam sa obyčajný návštevník len tak nedostane. Vošli sme takými dverami, prešli sme popri kanceláriách, popri kadejakých miestnostiach, kde sa pracovalo, až sme došli do miesta pracoviska ľudí, ktorí reštaurujú knihy. Už v poradí druhá pani nám rozprávala. Podľa mňa toto bolo trochu zaujímavejšie, ukazovala nám staré knihy, videli sme aj zopár fotiek, listiny, povravela všelijaké spôsoby, ako sa dajú opraviť knihy. Jediná nevýhoda bola, že sme museli stáť.

Návštevy sa zúčastnil aj prvý stupeň. Maličké deti však absolvovali iba prvú časť prehliadky, potom, keďže boli unavené, zamierili späť do školy.

Tu vám prinášame dojmy z návštevy:

Čo sa vám páčilo v Matici slovenskej?

1.S ... knihy, aké tam mali ... koľko tam bolo veľa kníh – 4.milióny; tá malá knižička ... no tá malá kniha, bola z modrej kože, a ešte sa mi páčila tá veľká kniha ...

2.S ...asi tie knihy ... ako sme tie knihy chytali ...

3.S ... rozhovor, keď sme hádali počet kníh, čo mali v sklade a tie diskusie ...

4.S ... minikniha

6.S ... všetko ... tá malá knižička ... reštaurovanie ... prváčik, ktorý sa hlásil, aby povedal, že mu brat roztrhal knihu ... mne sa

tam páčili tie knihy a ešte to reštaurovanie, bolo to dobré, páčilo sa mi tam, bolo to OK ...

A čo sa vám nepáčilo na návšteve?

6.S ...že sme museli stáť...Peter Sirek... smrad... dlho sme museli sedieť...cesta do knižnice ...

A učiteľia?

... najviac sa mi páčilo, že som mala možnosť držať v rukách historické knihy, to ma fascinovalo; tá maličká kniha; konečne teplúčko ... staré knihy, zaujímavé technológie reštaurovania; starý funkčný stroj, druhy papiera ... reštaurátorské práce, postupy, technológie, popis vyrážania zlatých a strieborných písmeniek, to bolo veľmi zaujímavé ...

Lenka Štípalová, 9. S

Nenuďili sme sa...

(tí, ktorí neboli na lyžiarskom)

...páčili sa mi panáčikovia a skanzen...páčili sa mi popoludnia na počítači, lebo som si mohol vybrať počítač... veľký zážitok som mal z návštevy národnej knižnice a z pochvaly za preukázané vedomosti... mal som radosť zo všetkých dní... páčil sa mi piatok, keď sme vyrábali Guľkov-Bobuľkov... najlepšie bolo, že neboli domáce



Ad'kove narodeniny

Veľmi som sa tešil, čím to bolo bližšie, tým viac. V ten deň som sa nevedel dočkať, kedy doobedujeme, aby sme oslavovali. Po gratulácii pani učiteľiek a spolužiakov sme mali súťaž, tancovali sme a zabávali sa.

Obrovský slalom

I. stupeň - dievčatá

- 1.Nadine Muchová
- 2.Majka Amiridu
- 3.Zuzka Koniarová

Pocity víťazky:

„Trochu som nestihala bránky, pretože to bolo postavené pre tých, ktorí nevedia dobre lyžovať. Preto to bolo pre mňa iné ako inokedy. Ináč to bola sranda.“



I. stupeň - chlapci

1. Stanko Bernát
2. Maťko Miškolci
- 3.Lukáš Majerčík

„Pred pretekmi bol okolo mňa dosť veľký rozruch. Nestíhal som. Minulý rok to bola omnoho väčšia zábava a aj pocit z víťazstva bol minulý rok lepší. Odkazujem organizátorom, že budúci rok majú vybrať strmší svah.“



II. stupeň - dievčatá

1. Ad'a Dírerová
2. Slávka Zubercová
3. Šárka Zubercová

Pocity víťazky:

„Preteky boli dobré, páčil sa mi dobre urobený štart, ako aj dobré rozostavenie bránok. Súperi? Neboli takmer žiadni. A ak aj boli, tak len slabí...“



Poznámka redakcie:
Ad'a Dírerová vyhrala

Lyžiarsky kurz 2005 - Preteky

Po dôslednej príprave s kvalitnými inštruktormi sa v piatok väčšina žiakov postavila na štart pretekov. Najviac chýbala minuloročná absolútna víťazka Katka Moricová zo 4.S. Doobeda prebehli preteky na baby vleku, všetci súťažiaci ho absolvovali bez problémov. Bezproblémový však nebol poobedňajší obrovský slalom. Boli sme vybavení štartovacím zariadením, ktoré sa používa na Holiach pri veľkých pretekoch. Niektorých pretekárov však toto zariadenie nezaznamenávalo, lebo sa slabo odrazili – Tiago musel ísť pretek trikrát. Mnohých pretekárov sme museli priam naháňať na štart – (Hlavne víťazov Stana a Michala.) Michal však nenastúpil na pretek včas preto, lebo hľadal niekoho, kto by jeho bratovi opravil viazanie. Najviac vyrovnaná bola skupina dievčat prvého stupňa, kde rozdiel medzi tretou až šiestou bola sekunda. Z organizačného hľadiska boli preteky rozdelené na kratší slalom pre prvý a obrí pre druhý stupeň.

Najrýchlejší čas (lepší ako učiteľia) mala štvrtáčka Nadin Muchová.



Baby vlek

I. stupeň

1. Lukáš Nemček
2. Saška Špiriaková
3. Borisko Král'

Pocity víťaza:

„Zdalo sa mi, že som bol najpomalší, no na vyhodnotení som zistil, že som dopadol celkom dobre, že som vyhral. Súperi boli dobrí, mohli byť aj lepší ako ja, no boli menší a ľahší...“

II. stupeň

1. Jordan Smale
2. Connor Smale
3. Tomáš Gerát

Pocity víťaza: *At first I didn't think I had done very well because I didn't think my speed was high enough. As I didn't understand what they were saying because they were speaking in Slovak, I didn't know if I won.*



pred veľkými dverami, čo sa asi ide diať.

Tie sa začali otvárať a dnu nás čakali ujovia požiarnici. Milo nás privítali a hneď od samého začiatku nám všetko rozprávali, ukazovali.

Veľkým prekvapením bolo, keď sa jeden z ujoov požiarnikov spustil dole po tyči, pretože pani učiteľka Peťka si myslela, že to býva už len v rozprávkach. A ono nie. Alebo sme v rozprávke?

Potom sme si podrobne popozerali všetky autá a ich výbavu, vyskúšali si rôzne prilby, obleky, merali nám tlkot srdiečka.

A na záver, nezabudnuteľným zážitkom pre všetkých prvákov bol prechod labyrintom. To vám bola paráda, jáj, ešte teraz sa nám stále trasú kolena.

Pri odchode sme boli trochu smutní, že už musíme ísť...

Prváci a pani učiteľka Peťka

Prvé pocity z Monitoringu 2005

Na to, ako som sa bála, to bolo naozaj v pohode. Príklady boli veľmi ľahké a svojou nenáročnosťou iste prekvapili každého. Myslím, že matematika teda dopadne celom dobre. Ak mám pravdu povedať, slovenčina bola už trochu ťažšia. Je tam viac neistých miest, toto zrejme dopadne už horšie. Nech je to však akokoľvek, už to mám za sebou a môžem si vydýchnuť.

Lenka 9.S

Prišiel som na monitor posledný, lebo sme ráno zostali zaseknutí v zápche pri poliklinike. Ale vedel som, že to stihnem. Matematika bola fajná, vedel som, viac sme sa na ňu pripravovali. Bál som sa slovenčiny. Odovzdal ju som druhý, myslím, že matika bude lepšia.

Juraj Uhrík 9.S

Žiaci boli pripravovaní na náročnejšie príklady, podľa úrovne monitoru z predchádzajúcich rokov. Úroveň tohtoročného Monitora z matematiky bola primeraná žiakom, ľahšia než minulé roky.

Pani učiteľka Majka

Konečne pracovali deviataci zodpovedne a v pohode, bez zbytočných emócií a hereckých výkonov, ktorými nás obšťastňujú takmer každú hodinu. Najrýchlejšie ho spravili tí, ktorí by ho mali držať najdlhšie. **Pani učiteľka Janka**

V klube to žije!

V prvostupniarskom oddelení klubu sa to rozbehlo. 28. januára sa uskutočnil už tretí Zimák 2005, plný zaujímavých netradičných zimných súťaží: beh po snehu medzi kolkami, v časovom limite 1 minúta vytvoriť čo najviac snehových gúľ a zo snehu postaviť opevnenie za 2 minúty.

Vyhralo družstvo kapitána Paľka Sabóa. A na záver vraj bola zorganizovaná obrovská guľovačka.

pani učiteľka Mirka

1. februára žiaci usporiadali Hodinu pravdy na bellamosácky spôsob...

Mali sme pripravených veľa zaujímavých súťaží. Chceli sme uskutočniť všetky, ale neboli schválené. Súťažili sme v dvoch družstvách, chlapci proti dievčatám. V Hodine pravdy zvíťazili dievčatá. No táto súťaž bude pokračovať, a tak sa dievčatá môžu tešiť na chlapčenskú odplatu!

Súťažili sme v hľadaní latinských názvov rastlín, upratovali sme triedu, zabíjali klince do pňa, skladali kocku zo stavebnice Seva, skákali na švihadle, vyskúšali sme si šikovný jazyk...

Dávid Žuffa, organizátor

Ak tak budem požiarnikom!

25. januára sme sa všetci prváci vybrali na exkurziu k požiarnikom. Slniečko vonku svietilo a deň bol ako stvorený na výletík.

Nóó, a už sme tu, nedočkavo sme dupkali



...každý je v niečom najlepší...

V hektickej dobe, keď každý robil všetko, triedni učitelia sedeli viac v počítačke, ako pri svojich triedach, keď každý skôr po škole behal, ako chodil krokom, pohyboval sa medzi nami jeden človek, hádam jediný pokojný člen BellAmosu. A týmto svojím pokojom dokonale rozčuľoval ostatných... Aj o tom, ako si tento pokoj dokáže udržať, sa s pánom učiteľom Jankom porozprávali Lenka Štupalová a Juraj Gabriel.

Čo sa vám najviac páči na vašej práci?

Páči sa mi na nej veľa vecí. Činnosť nie je vôbec jednotvárna, ani dni sa nepodobajú jeden druhému, ale dá sa prispôbovať požiadavkám detí, podľa počasia, materiálneho vybavenia. Do tejto práce sa dajú vsúvať aj činnosti, ktoré počas vyučovania nemajú priestor alebo s ktorými sa deti nestretávajú doma. Využívame na to najmä poobedia, soboty, nedele, školy v prírode, čiastočne aj letné prázdniny. Mnohí v týchto činnostiach pokračujú potom sami, ale pridrižávajú sa pokynov, toho, čo sa naučili. Týka sa to najmä športovej činnosti, manuálnej zručnosti.

Aké vlastnosti si najviac ceníte u detí?

Je ich viac, ale najmä kamarátstvo, čestnosť, otvorenosť, priamosť. V detskom kolektíve ako takom, ale i v neskoršom veku, keď dospejú, sa asi najviac cení to úprimné kamarátstvo a snaha pomôcť jeden druhému. Ak ty urobíš niekomu dobro, ten by to mal poslať ďalej...a to dobro potom, obrazne povedané, obide celú zemeguľu a raz sa vráti k tebe.

Neznášam však u detí, keď sa vystatujú alebo keď chcú na seba nesprávnym spôsobom upozorniť. Existuje dosť iných spôsobov, ako to dokázať. Okolie to zbadá.

Opakoval som to už mnohokrát, snáď v každej triede. Chodil som do školy v Klášťore pod Znievom, v triede nás bolo 43. Stretávame sa každých päť rokov a vždy si máme čo povedať. V našich triedach je 10 – 12 detí a je mi ľúto, že sú deti rozdelené na tri skupiny. Každý proti niekomu brojí. Často sa ich pýtam, o čom sa raz budú rozprávať, keď sa o pár rokov stretnú...

Čo by ste poradili ostatným učiteľom, aby získali u žiakov takú úctu, akú máte vy?

Radiť je ťažko...neviem, či mám u žiakov úctu... myslím si, že každý učiteľ tú úctu má... Tak, ako sa my snažíme vychovávať deti, tak

takým spôsobom môžu deti vychovávať nás. Nemyslím tým priamo nejakými sankciami – veď ako sa správa okolie ku vám, tak sa vy snažíte správať k tomu okoliu. Mala by medzi žiakmi a učiteľmi vzniknúť akási rovnováha.

Je to veľmi citlivá oblasť, v ktorej deti ovládajú, na čo majú právo alebo v prípade nejakej krivdy na ňu dôrazne upozorňujú, ale mali by brať do úvahy aj to, že každý dospelý má právo spraviť chybu. Veď jednou z dobrých vlastností ľudí je, že sa dokážu navzájom tolerovať a odpúšťať, robiť kompromisy.

Som v BellAmose asi štvrtý rok a myslím si, že žiadny z učiteľov či okruhu blízkych, nikto nechce deťom zlé do života, možno, že je to skôr občasné nepochopenie alebo slabšia komunikácia.

Čo je podľa vás najdôležitejšie pri výchove detí?

Myslím si, že škola je len doplnok tejto výchovy, aj keď dosť podstatný. Jadro výchovy vzniká v rodine. Deti samotné sú len obrazom prostredia, v ktorom sa nachádzajú, rodiny. Dieťa sa snaží, tak ako v kruhu svojich kamarátov, kopírovať vzory, ľudí okolo seba.

Je dôležité, aby dieťa malo dobré zázemie v rodine, aby ho mal niekto rád. A ak žije s pocitom, že ho má niekto rád, tak má pocit istoty, vie, že sa má ku komu vrátiť, keď mu je zle alebo keď má radosť, tak sa má s kým podeliť. To je veľmi podstatné.

A takisto, dieťa by malo do školy chodiť s radosťou, nemalo by pociťovať iba silu vedomostí, ale i silu kolektívu, kamarátov. Ten, kto pochopí, že sa učí pre seba, že táto škola je jedinečná šanca vzdelávať sa a z toho, čo tu načerpá, bude čerpať do ďalšieho života, ten má vyhnané. Je to vlastne vzájomné ovplyvňovanie.



Sladká matematika

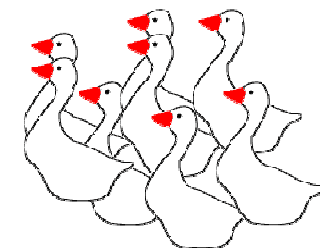
Správne riešenia odovzdajte pani učiteľke Majke. A buďte viac aktívni.

1. úloha – Mamička pred Vianocami upiekla 120 koláčikov rôznej chuti: 32 makových, 26 orechových, 14 citrónových, 28 tvarohových, zvyšných 20 bolo želatinových, kakaových a kokosových. Všetky koláčiky sú na plechu prikryté, takže na ne nevidíme. Najmenej koľko koláčikov musíme vybrať, aby bolo isté, že medzi nimi bude 20 koláčikov rovnakej chuti?



2. úloha – V knižnici sú tri police. Na strednej polici je o 10 kníh viac ako na vrchnej a o 15 menej ako na spodnej. Na ktorej polici je najviac kníh a o koľko?

3. úloha - Leteli divé husi. Oproti nim letela iná hus, ktorá hovorí: „Dobrý deň, 100 husí!“ Stará hus, letiaca v čele krdla divých husí, odvetila: „Keby nás bolo ešte raz toľko, a ešte polovica a ešte štvrtina a ešte ty, bolo by nás veru 100!“ Koľko teda bolo husí v krdli?



Odpovede odovzdajte do konca februára

Informatika

Pred vami sú prázdniny, máte čas na riešenie nových informatických úloh. Pán učiteľ Vladko vždy vynaloží veľkú snahu pri príprave každého kola. To sa však nedá povedať o vás. Ani dnes nechýbajú správne odpovede z minulého kola:

- a) **Spam** = sú to nevyžiadané elektronické poštové zásielky (nevyžiadany email). Napríklad reklama, vírusy, letáky, hry..., ktoré sa prenášajú cez email. Spam je porušením netikety a niekedy môže byť aj trestne stíhateľný.
- b) **Trójsky kôň** = nebezpečný druh počítačového vírusu, ktorý umožňuje po napadnutí počítača ho voľne sprístupniť autorovi trójskeho koňa. Znamená to teda, že ten si môže robiť s vaším počítačom takmer čokoľvek.
- c) **Windows Longhorn** = očakávaný nový operačný systém. Mal by byť prístupný verejnosti v roku 2006.
- d) **aDSL** = technológia pripojenia na internet, ktorá umožňuje rôzne prenosové rýchlosti. Obyčajne je rýchlosť prenosu dát z internetu do môjho počítača (downstream) vyššia ako rýchlosť prenosu dát z môjho počítača na internet (upstream).
- e) **IP Adresa** = internetová adresa počítača v sieti. (napr. 192.168.10.1.). Podľa nej sa vlastne počítače „hľadajú“. Pre ľudí by ale bolo ťažké si pamätať takéto IP adresy počítačov a preto ich tzv. DNS systém prekladá do „ľudskej reči“. Príklad: 66.102.9.104 = IP adresa, www.google.sk = webová adresa

Úlohy piateho kola

- a) **Public domain**
- b) **bit**
- c) **byte**
- d) **upgrade**
- e) **update**

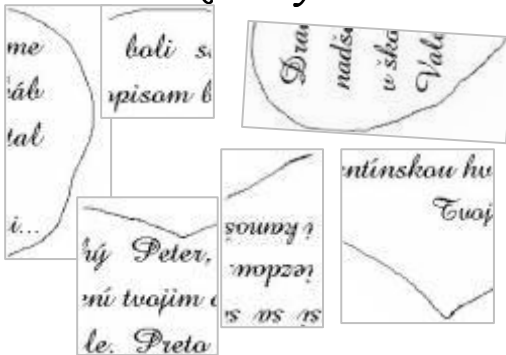
Odpovede odovzdajte do xx. februára

Mladý detektív

Tak takúto ľahkú úlohu Janko Lupa ešte v škole neriešil. Poprosil ho Peter. Dostal valentínsky list a baby v triede boli naň tak zvedavé, že mu ho roztrhali. Nech to Peter ako skladal, nedarilo sa mu to. A ak sa mu aj podarilo niečo zložiť, tak nevedel, kto mu ho napísal.

Vašou úlohou bude prepísať celý obsah listu a zistiť, kto ho Petrovi poslal.

Roztrhaný list



Nájde sa niekto, kto dokáže prečítať tento list bez toho, že by roztrhol Zvonček?

Stroj času – V starovekom Ríme

Bert Jednokameň si čoraz viac pripadal ako bojovník, lebo v stroji času sa mu zhromažďovalo stále viac starodávnych zbraní. A mal pocit, že jeho schopnosti vojvodu ho predurčujú stretnúť sa s najslávnejším mužom Ríma Júliom Gaiom Caesarom.

Bolo to niekde v južnej Gálii, keď Bert konečne dostihol Cezarove vojská. Vystúpil pred zoradené légie, slnko svietilo do jeho bronzovej zbroje, ktorú mu daroval Alexander Veľký a vystrelil so starej pištole. To stačilo, aby ho vojaci vyhlásili za boha a priviedli pred svojho vojvodu Caesara. „Som krásny, tak si budem pred Cezarom hovoriť Crassus,“ pomyslel si Bert a tak aj urobil. Stala sa z nich nerozlučná vojnová dvojica, ktorá naháňala strach všetkým Keltom. Pri výpravách Bert, teraz Crassus, nadiktoval Caesarovi knihu *Zápisky o vojne keltskej* a na znak priateľstva mu dovolil sa pod ním podpísať. Vedľa Berta sa tak Caesar vypracoval na skvelého vojvodu, ale aj spisovateľa. Roku 30 pred Kristom sa vrátili do Ríma a dali sa dokopy s Gnaesom Pompeiom, takisto vojvodom a pompéznym chlapíkom a veliteľom Antoniom a tvorili spojenectvo štyroch (quatriviát.) Ich politická moc vzrástla, a preto sa Bert stiahol do ústrania a Antonia poslal do Egypta. Aby sa zbavili nepohodlného Pompeia, Cezar si ho adoptoval a potom predal do otroctva. V tom čase povstal Spartakus, Bert to očakával a na čele vojsk gladiátorov zatlačil až na Vezuv. A tam to ukončila sopka.

Ale za ten čas sa stal Ceasar samovládcom, uzákonil pre seba názov cisár a vyhlásil podľa seba cisárstvo. To nemal robiť. Rok po narodení Krista ho jeho nepriatelia ukrižovali.

Bert si uvedomil, že starovek nie je pre neho a putoval do iného času.

Koľko nepravd ste zistili v Bertovom rozprávaní?

Utečenec či agent?

Sergej Orezávač sa postupne prepracováva do špičky európskych tajných agentov. Predstavte si, že nik z vás, napriek mnohým indiciám, neuhádol, kde je skrytý tajný superchip. Ale je to tak lepšie. Kto vie, kde sa nachádza, je vo veľkom nebezpečenstve. (Napriek tomu, kto to uhádne, získa odmenu.)

Cesta Južnou Amerikou

Lietadlo muselo vraj núdzovo pristáť v Lime. Tušil, že to nebude v poriadku a presadol si na iné sedadlo. Hneď po štarte sa zmenil aj smer letu a mali pristáť v Bogote. Sergej musel najskôr zlikvidovať toho dotieravého chlapíka, čo ho chcel v lietadle zabiť granátom. Vysadil ho vo výške 5000 metrov niekde nad Quitom. A potom sa šiel porozprávať s kapitánom lietadla, či vie aj s rozbitým nosom doletieť až do Caracasu, bez prístátia v Bogote. Bez ďalšieho násillia až na pobrežie Atlantiku. Sergej sa teda mohol venovať koníčkum a zbalil letušku z Manily. Z Caracasu sa prepravil na rybárskej lodi do Georgetownu a po pobreží až do Paramariba.

Určite všetky štáty, v ktorých sa nachádzajú podčiarknuté mestá!

Čo ste obdivovali na svojich učiteľoch a naopak, čo ste na nich nemali radi?

Na mnohé veci som prišiel, až keď som skončil školu. Nebol som žiadny svätý alebo dieťa z výkladnej skrine, nejaké vzorové. Nastváral som tiež huncútstva, v určitom čase aj dosť často.

Medzi obľúbené predmety patrila telesná výchova, zemepis, dejepis. Menej som mal rád matematiku, fyziku a chémiu, nešli mi bohvieako, ale učil som sa.

Na učiteľoch som si vážil to, že mali zmysel pre spravodlivosť, že vedeli oceniť snahu. Častokrát sa stalo, že slabší žiak, ktorý učivo až tak dobre neovládal, sa snažil na hodinu niečo pripraviť, nejakú prácu – a učiteľ to ocenil, dal dobrú známku. Aj ten žiak sa potom viac snažil.

A cenil som si aj to, že sa učiteľia snažili dodržať slovo.

Bola už nejaká situácia, po ktorej si poviete – mohol som konať inak?

Určite, a nielen v škole. Človek prijíma občas rozhodnutia, robí závery, ktoré ho potom mrzia. Nie je to dobré. Každý človek, ktorý niečo robí, robí chyby. Potom nad tým rozmýšľa, snaží sa im potom vyvarovať. Stále sa učíme. To je život.

Stratili ste občas trpezlivosť? Obvykle ste veľmi pokojný...

Niekedy sa to stáva, človek nemá stále dobrú náladu. Tento kolektív, ktorý je na škole, ten, s ktorým sa stretávam, je celkom vyrovnaný. Až na niektorých jedincov, ktorí niekedy dokážu zdvihnúť žlč. Pokiaľ sa dá, snažím sa ovládať. Občas aj hlasnejšie zakričím, alebo ich napomeniem. Na škole však nie sú deti, ktoré by ma často privádzali do takýchto stavov.

Čo by ste zmenili?

Zmenil by som najmä materiálne vybavenie, dielňu, ale zišlo by sa zmodernizovať celé prostredie školy. Isto by to prospelo... Musíme sa však uskromniť. Nedá sa však na nič vyhovárať...

Treba hľadať nie dôvody, ale spôsoby. Keď chce človek robiť, tak bude robiť. Veď koľko nápadov sme dotiahli doslova na kolene do konca! A sú ďalšie nápady.

Podľa čoho si vyberáte priateľov?

Priateľ by mal byť ľudský, kamarátsky a vždy, keď to potrebujem, tak pomôže. Ja sa snažím byť tiež taký.

Máte nejaké motto, vnútorné pravidlá, podľa ktorých žijete?

Nič špeciálne nemám. Človek, ktorý má otvorené oči a uši, počúva a vidí. Snažím sa jednoducho odovzdávať to, čo som sa naučil počas života, čo ma učili iní. Nič viac, nič menej sa v tejto oblasti nedá vymyslieť.

Treba byť nohami stále na zemi... Nejaký návod, zlatá rada neexistuje. Treba sa správať ľudsky. A keď sa správame ľudsky, tak aj to okolie sa správa ku nám. Každý človek by mal vnútorne cítiť, či jeho správanie je správne alebo nie.

Keď odchádzam zo školy, odchádzam vcelku spokojný, s radosťou myslím na ďalší deň. Človek by mal chodiť do práce nie nasilu, namostený, ale s radosťou.

Každá škola by mala byť o tom – nebrať ju ako nutné zlo, ale aby ste sa dobre cítili.. že je to nielen škola škole, ale i škola života.



Lenka Štápalová a Juraj Gabriel

Ako povedala pani riaditeľka, bol to už ôsmy lyžiarsky výcvik našej školy...
Možno by niekto namietal – na čo sa chodí každý rok? Ale my zase oponujeme – toľko zážitkov! O niektoré z nich sa podelíme...

Prváci

Mala som sa zle, lebo boli tvrdé posteľe, ale veľmi sa mi páčila diska a na svahu dámska jazda, tá bola s pani učiteľkou Peťkou najlepšia.

Kíka

Sranda bola, že som behal po chodbe a mohol sa hrať s kamarátmi a páčilo sa mi aj lyžovanie, tak stredne, ale super bolo, keď pán učiteľ Lubko nabúral pani učiteľku Peťku.

Brankó

Dobre sme sa rehotali na svahu so Saškou, disko a to, ako na Helku, keď sa odpojila z vleku, na ňu niečo zapískalo. Nie veľmi sa mi páčil budíček Jura Valáška.

Borkó

Nepáčil sa mi Borkov plač a páčilo sa mi, ako som sa stále lyžoval.

Adam

Mne bolo zle pre tvrdé vankúše a pre to, že sme kvôli Čechom nemohli vrieskať na chodbe. Páčila sa mi dámska jazda a aj to, ako sa pokazil vlek. Aj inštruktori boli super pár.

Lucka



Druháci

...že som bola druhá a že mi nik nezobral vec, ktorú som chcela. A diskotéka.

Zuzka

...mne sa páčilo na diskotéke...

Miško



...lyžiarske preteky a lyžovanie...

Mafi

...ako mi môj brat pomohol, keď sa mi pokazilo viazanie

Jakub

...to, že sme si mohli poobede oddýchnuť

Kristínka

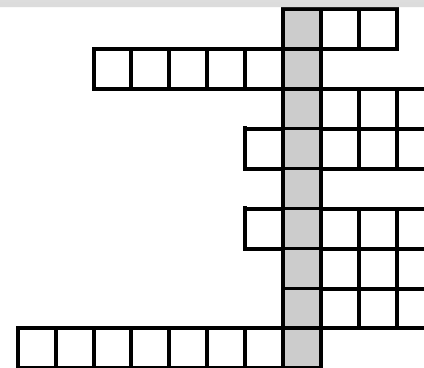
Tretiaci

Bola som v družstve s pani učiteľkou Žanetkou a mojimi kamarátkami. Na pretekoch sme sa navzájom povzbudzovali. Ja som štartovala z nášho družstva predposledná, no musela som ísť ešte raz, lebo mi povedali, že ma nestihli zmerať. Na druhý raz som mala celkom dobrý čas. Keď sme odchádzali, stal sa mi malý úraz. Nakoniec to však nebolo zlomené. Pri vyhodnocovaní som čakala, kedy mi pán učiteľ povie, na ktorom mieste som sa umiestnila. Keď mi povedal, že na štvrtom mieste, bola som veľmi rada. Nečakala som, že sa umiestnim tak dobre.

Maťa

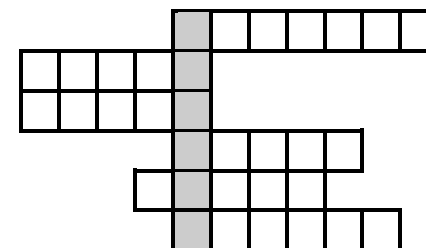
Michal Taliga z 8.S vám pripravil dve krížovky. Obidve sa týkajú dvoch veľmi dôležitých udalostí posledných dní v živote našej školy. Vylúštite ich a odpovede nám pošlite na objednávke. Tajnička je v šedých políčkach.

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.



1. Plavíme sa s ňou.
2. Nosia sa pod nohavicami.
3. Zelené zviera.
4. Žijeme ho. (Aj časopis.)
5. Prvé písmeno abecedy.
6. Domáce zviera.
7. Chemický prvok (S).
8. Vyplnená kružnica.
9. Obývame si ich v škole.

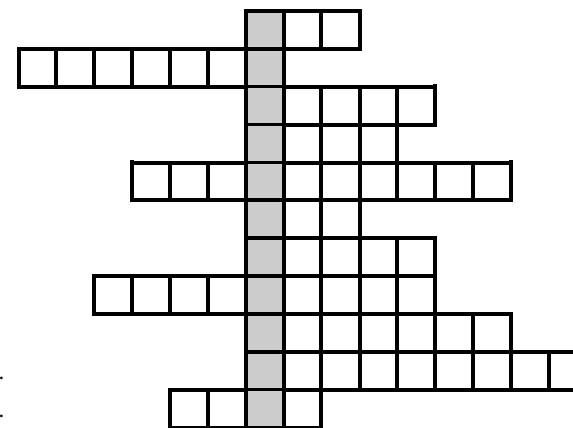
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.



10. Vysávame s ním.
11. Opak škaredého.
12. Help po slovensky.
13. Meno p. učiteľa Nemca
14. Meno autora krížovky
15. Na voze sú štyri...

1. Sova.
2. Obývame ich na nohy.
3. Ôšmak.
4. Vodník žije vo...
5. Vyučovací predmet.
6. Budova.
7. 1,2,3,100 sú ...
8. Náš štát je ...
9. NSR je ...
10. www nájdeme na...
11. Zem

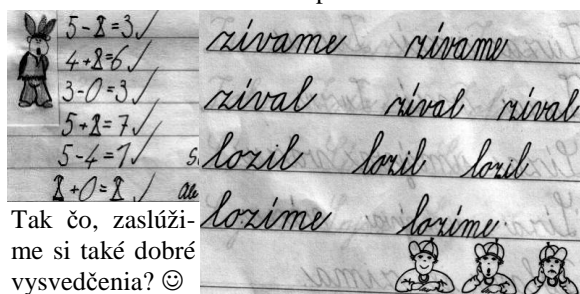
- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.



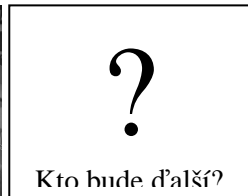
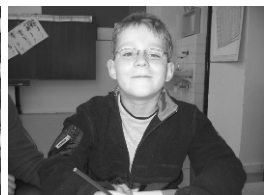
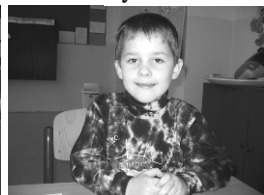


Prváci sa vyobliekali, vymývali – no niežebý sa predtým neumývali, ale vysvedčenie je vysvedčenie, a zvlášť to prvé! – a napäto očakávali, čo sa bude diať...

Okrem napätia prevládala radosť, dokonca sa objavilo toto: cítil som sa ako Superstar... A žiaden strach!



Tak čo, zaslúžime si také dobré vysvedčenia? ☺



Kto bude ďalší?

Budúci prváci...

Čo očakávajú budúci rodičia budúcich prvákov?

Že sa im deťom v našej škole bude páčiť, že ich niečím zaujímavým zaujmeme, individuálny prístup, lepšie vyučovanie jazykov, príjemné učiteľky...

A všetky deti – Filip, Erik, Viktor, Erik, Peťko, Marko, Simonka, Lukáš, Denis, Nicholas, Cindy - sa tešia!

Mojím najväčším zážitkom bolo to, že som sa vozila na psích záprahoch, ale aj to, že som skončila na 9. mieste. Som s mojim výkonom spokojná, no chcela by som ho zlepšiť – tak zase na budúci rok, budem sa viac snažiť. Ja sa nevdávam, pracujem na svojom zlepšení. Ale to nie je všetko, najkrajší zážitok bolo vidieť tie nádherné kopce, ako ich prikrýva sneh a hmla..

Bolo to nádherné, proste krásne – a chcela by som ešte raz cestovať na Martinské hole.

Lenka



Najlepší zážitok je taký, že som skoro stále na lyžiach padal...

Martin Dan

Môj najlepší zážitok bol, keď som vyhral striebornú medailu vo veľkom slalome a môj druhý najlepší zážitok bol z toho, že sme sa mohli odviezť na psích záprahoch.

Maťko M.

Mne sa páčilo, ako som išiel na dlhej pome a ako som spadol na zem...

Matej

Veľmi sa mi páčilo, ako som sa vozil na psom záprahu. Veľmi sa mi páčili aj preteky, v začiatkoch som vyhral zlatú medailu. Boli tam dobré obedy.

Lukáš N.

Najväčší zážitok sme mali, keď sme sa zviezli na psích záprahoch. Skoro sme sa prekoprci do snehu.

Kristínka



Štvrtáci

Najviac sa mi páčilo, že sme sa viac spoznali. A to nielen baby, ale aj chalani (spoznali sme chalanské zvyky). Spoločne sme sa rozprávali, hrali a kecali o rôznych veciach. Bola sranda.

Hrali sme Vadí – nevadí. Občas sme hrali Kakaostar.

S pani učiteľkami sme mali hody, rozprávali sme si strašidelné príbehy. Urobili sme si aj minidisko. Stano spieval a my sme robili atmosféru. Moje pocity sa nedajú vyjadriť slovami.

Laura

Najlepšie bolo, keď sme hrali Vadí – nevadí. Nemal som – podľa mňa – až také ťažké úlohy. Aj na pretekoch bola sranda. Pred nimi sme boli unavení, ľahli sme si do snehu...

P. S.: Odkazujem organizátorom, že mali pre I. stupeň vybrať strmší svah.

Stanko

...bola zábava, ostala by som tam, ale bez lyžovanie!

Lea





Na lyžiarskom bolo super. Mne sa najviac páčilo lyžovanie. Na pretekoch som pretekala za oba stupne, vyhrala som. Chodím do lyžiarskeho klubu Ski team

a tam sa učím lyžovať profesionálne. Možno preto som vyhrala. Veď ešte pred tromi rokmi som vôbec nevedela lyžovať.

Ja a Kaťa Moricová sme ukazovali deťom, čo majú robiť. Veľmi sa mi páčilo, ako sa snažili.

Piataci

Celkom dobrý bol výlet na Kanadu, dobre sa snowboardovalo. Dobré by však bolo, keby nám predĺžili večierku a večer nám dovolili hrať na chodbách.



Mne sa páčilo, ako sme u pani učiteľiek pozerali South Park alebo Alebo keď sme mali v stredu voľný deň. Ale moc som si toho neužil, lebo som hneď poobede šiel s otcom lyžovať.

Ado

Páčilo sa mi, ako sme prvý deň skákali do snehu a ako sme sa išli v noci pozrieť na Martin a to, ako sme s Filipom balili

Lauru a ako sme jej kúpili čokoládu.

Vo štvrtok sme mali diskotéku, ja som urobil salto, stojku a tancoval som ako robot. Jeden ujo mi dal za to čokoládu...

Tiago

Najviac sa mi páčila didžina, nepáčilo sa mi, keď sme lyžovali. Väčšinou sme jazdili v hade. Ešte sa mi páčil pohľad na Martin.

Matúš

Naučil som sa snowboardovať, videl som celý Martin rozsvietený, bola to krása. V predposledný deň sme pozerali film Doba ľadová. A na našu izbu sme si pozývali chalanov aj baby.

Filip

Fest práca bola na diskotéke, s Nikom sme boli úplne zachrípnutý, lebo skoro každú pesničku sme spievali. V piatok bola sranda, lebo sme behali po chodbách do polnoci a nikto nám to nevyčítal...

Posledný deň bol zlý, lebo ráno som si myslel, že je normálny deň, ale potom som sa spamätal, musel som sa zbalit' a ísť domov.

Simon

Šiestaci

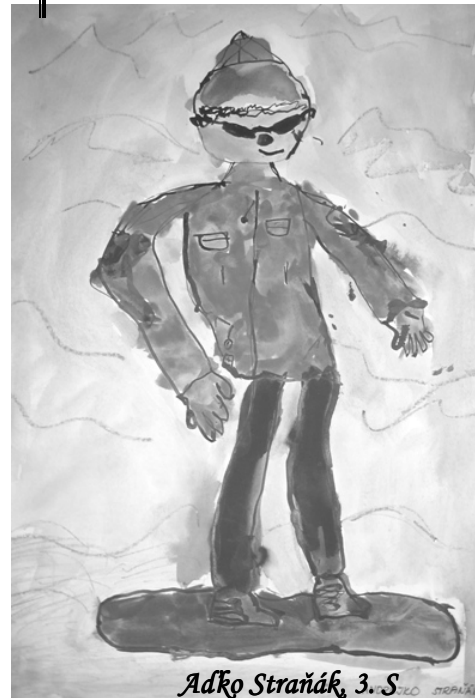
I liked the trip to Martinské Hole. My favourite part was in the slalom in the middle. It was the hardest part of the course. It required the most turning and not much speed.

At the start and finish we had to go as fast as we could, by using our poles. I didn't think I did well but when it came to giving out the medals I came FIRST.

The worst part of it was being away from my mum and dad and without being able to talk to them. And I must admit the food wasn't too good.

The skiing at Martinské Hole was good and I would like to go again and go down the big hill faster!

Jordan



Adko Straňák, 3. S



Dávkko Žuffa, 3. S



Laura Koptošová - 1.S

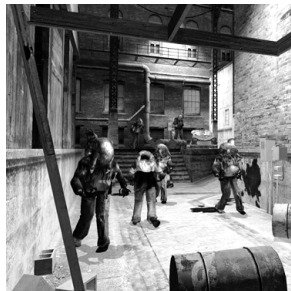


Lukáško Nemček - 3.S

Half Life 2

Half Life2 je originálna akčná hra v prvej osobe. Hráte tam za Gordona Freemana a máte za úlohu zničiť nepriateľského tyrana, ktorý týra ľudí v meste 17. Zombíci na obrázku sú výtvyry takzvaných headcrabov, ktorých prezývajú zvieratká. Tieto zvieratká sa pricicajú na hlavu obete a ovládajú celú jeho nervovú sústavu. Pochádzajú z inej planéty, ktorú ste oslobodili v Half Life 1. Sú tam ešte iní škaredší nepriatelia, o ktorých vám radšej nepoviem, lebo by vám prišlo zle. Máte tam aj spojencov; povstalcov, ktorí sú s vami celú hru, Barneyho Calhouna, ktorý sa s vami stretáva a veľa ďalších.

Michal Taliga, 8.S



Ex-FreeRide Snowboarding



Každý snowboardista, profík či amatér, nech jazdí akýkoľvek terén si tak dobre nezajazdí, ako na poriadnom prašane (neupravený, novonapadnutý sneh, niečo ako na obrázku). Je to dané tým, že ho u nás veľa nie je. Na prašane je dôležitá rýchlosť. Lebo keď idete pomaly, tým viac sa vám nohy zabávajú do zamatového snehu a ťažšie sa koordinuje pohyb. Jazdci freeride obľubujú preto, lebo ako z koreňa slova vyplýva (free- po ang. voľný), sa môžete preháňať kadiaľ chcete. A nič vám adrenalin nezdvihne viac ako poriadny air ponad skalu.

Michal Rusnák – 8.S

Nová éra hudobných formátov

Každý z nás má iste rád hudbu. A každý z nás by svoju obľúbenú hudbu rád počúval čo najdlhšie a najkvalitnejšie. V dnešnej dobe už nie je nič nemožné – veď vývoj hudobných formátov stále napreduje.

Určite ste už počuli o hudobnom formáte **mp3**, ktorý je veľmi obľúbený, najmä preto, že je vhodný aj pre počítače s malom pamäťou. Pre porovnanie: 4 – minútová pieseň v kvalite 120 Kbits/s v základnom formáte **wav** zaberie 45 MB, no vo formáte **mp3** len 3 MB. Ale na rade sú aj ďalšie formáty, ktoré dokážu nahrávku spracovať ešte viac.

Takým je zatiaľ najnovší formát **mp4**, ktorý je v digitálnej podobe. Program na kompresiu je iba jeden - **Nero Burning ROM 6.0.2.0**. Iný názov pre tento formát je tiež AAC alebo M-PEG 4.

Opäť teda porovnávajme.

Pred kompresiou: mp3 s dĺžkou 3:54, s veľkosťou 2,37 MB s kvalitou komprimácie 80kbits/s

Po kompresii: mp4 má veľkosť 1,76 MB a kvalita je 74kbits/s.

Pozor, zníženie kvality komprimácie nie je vôbec na škodu, skôr naopak.

Prajem vám veľa kvalitných hudobných zážitkov!

Adam Lučanský, 5.S



Bratia Smaleovci



Siedmáci

Keďže to čo ma na lyžiarskom najviac zaujalo nemôžem uverejniť kvôli tomu, že by to mohlo niekoho aj uraziť a tiež nemám dostatok informácií. Tak to radšej ani neuverejním!!!!!!

A preto môj príspevok nestojí ani za zlamaný desaťhaliernik!

Mňa už nemôže zaujať nič, lebo ja to tam už poznám všetko!

Ale ba, zaujalo ma predsa len niečo!

A to psie záprahy. Ja som išiel s Mišom Taligom a bolo to super. Aj keď sme sa pár ráz videli skoro v snehu, aj tak to bolo super!!!!

Juraj

Mám pár zážitkov, asi najväčší je že som bol tretí v slalome, alebo psie záprahy boli tiež super a to je to naj z lyžiarskeho.

Bolo to super lebo sme neboli v škole a neučili sme sa ale aj tak sme boli s kamošmi.

Matej

...boli aj psie záprahy, tie psi smrdeli, ale mohli sme sa na nich povozit'. A keď išli poslední, tak sa sánky prevrhli – psi už boli

unavení. Po večeri sme si nechali jedlo, aby sme ich mohli nakŕmiť.

Tomáš

Deviataci



Z lyžiarskeho mám super pocit. Bola tam dobrá partia, po večeroch sme mali fajn zábavu. Jediné, čo sa mi tam nepáčilo, bola moja lyžiarska skupina a strava...

Dano

...najlepšia lyžovačka bola s Jankom, keď sme vyšľapali úplne hore a potom zlyžovali dole ku chate. A boli tam dobrí ľudia. Dalo sa fajn porozprávať. Zistil som, kto je aký...

Juraj V.

...ešte by som sa na lyžiarsky vrátila, bolo tam veľmi dobre. Znechutila ma však to, že som bola na izbe s babami, ktoré nemám veľmi rada a tiež niektoré ich reči... Ešte tam bol super BAR a super BARMAN... Cool svah a všetko ostatné...

Simonika

Moje pocity z lyžiarskeho? Chvíľami bezstarostné, chvíľami melancholické, občas to prekročilo aj prah sebaovládania...

Juraj M.





Na valentínsku tému

Šiestačky sa posadili, rozchichotali a pomedzi ten chichot sa snažili zvoliť v každej triede chlapčenského anjela... škoda, že papier nedokáže zachytiť ťažké vedecké debaty a hádky a lá ženy... ☺

Naši chalani sú anjeli...

Podľa nás sú chalani tejto školy v pohode. Sú oveľa slušnejší ako chalani ostatných základných škôl, ale to nemení nič na veci, že by občas mohli byť slušnejší. Protivní sú najmä vtedy, keď robia samé naschväly.

Prvákov veľmi nepoznáme, sú však celkom zlatí. Vidno na nich, že to tu ešte len spoznávajú. Za prváckeho anjela by sme pasovali Dávidka.

Všetci druháci sú akísi rozšantení, tam bude anjela problém určiť. Ak by tam bol ešte stále Francesco, tak by jednoznačne vyhral on. Ale teraz? Jakub Rusnák. Alebo Robko Kováč. Dôvod? (dievčatá pokrčili plecami)

U tretiačov je to jednoznačné – Maťko Miškolci. Je zlatý, vie sa porozprávať, je proste v pohode.

Kubko Stehlík – to je anjel štvrtákov. Je nám sympatický a je asi najnormálnejší zo všetkých.

Pri piatakoch sa dohodneme rýchlo. Volíme Ad'a Janigu. Páči sa nám...☺ (Ivetka kričí, že jej nie!)

V našej triede nemáme veľmi na výber. Po zodpovednom zväžení všetkých kritérií sme víťazstvo prisúdili Jordanovi.

Ach jáááj, siedmáci. (výbuchy smiechu) Je to veľmi – veľmi ťažké, posudzujeme aj „mozgovú“ stránku... Hádám sa nepobijeme. Volíme Jakuba.

U ôsmakov by sme najradšej zvolili za anjela pani učiteľku Majku. Mám troch kandidátov... Enten-tiki... Miško Sukup.

A čo naši najstarší spolužiaci? (dievčatá sa naozaj hádajú!) Uhrík! Sirek! Uhrík! Sirek! Uhrík! Sirek!

hádal sa *Dominika, Ivka, Katka a Zuzka*



Naše babenky

Prváčky Sú nové a moc dobre ich nepoznám. Iba jednu, s ktorou je strašne sranda. Volá sa Laura. Je to v pohode dievčatko.

Druháčky To je proste ako chlapčenská trieda. Dobré meno robí v tej triede Mafi. Niekedy sa bije, hrá futbal, je ako chlapec. Kristínka je ako pravé nefalšované dievčatko.

Tretiačky Poznám iba jednu, volá sa Maťka Valachová, ktorá ma má tak rada, že vždy keď idem okolo, musí sa ma dotknúť.

Štvrtáčky sú ako psy, len keď sa pozrieme do ich triedy, už nás idú roztrhať. Ale sú to dobré a milé dievčence. Poznám Majku, Leiku, Katku a Viki. Pozdravujem ich.

Piatačky Chantal je taká rozcapená, až to bolí. Saša sa moc ukazuje, ale je fajn. Veronika Mališáková z piatej triedy je najlepšia, dá sa s ňou zasmiať, aj porozprávať.

Šiestačky nemám slov. Proti nim som nula.

Siedmačky Siedmačka, ktorá sa volá Natálka, ktorá je strašná pohodačka, je s ňou sranda a je skejtáčka.

Ôsmačky Ad'a Dírerová, baba to je dobrá, len keby sa trošku zmenila v správaní. Mój odkaz: Mala by si popracovať na správaní voči mne. Neber to ako urážku. Kaťa Zelena-yová, je to maniačka, je to choroba na kone. P.S.: POZOR! Je to nákazlivá choroba!

Deviatačky Sú to moje babenky ☺. Lenka Štípalová robí dobré meno našej škole a moc dobre sa učí. Lucka Čanalošiová je menšia ako ja a to je dobre. Je strašne zlatá. Ad'ka Valentová je chápaná, je punkáčka, je domček, pacient... P.S.: daj si liečky. Simonika Sičáková je pekná, srandovná, je drobček. P.S.: POZOR! Je voľná.

MÁM VÁS RÁD. VŠETKY.

Peto Sirek, 9.S

Janko Hraško ešte žije...



Janko Hraško ešte žije

Thurzovci, Révayovci, Jesenský, Halašovci, Ruttkayovci, Mudroňovci, Pietorovci... málo? Thomkovci, Beniczki, Ursínyovci, Lettrichovci, Kostrovci - šľachtici, učenci, vedci, umelci.

Turčania. Velikáni. Medzi nich patrí jeden, ktorý takmer upadol do zabudnutia. Malikán Janko Hraško. František Zima v biografickom románe **Dobrodružstvá Janka Hraška doma a v rozprávkovej krajine**, jednoznačne a nevyvrátiteľne konštatuje, že Janko Hraško sa narodil kdesi v údolí štebotavého Turca, na úpätí ozrutných vrchov. Aj keď na presnom mieste narodenia sa dodnes nevedia dohodnúť vedci zvučného mena, Janko Hraško jednoznačne patrí k Turcu. Postavou maličký z hrášku a túžob zrodzený človečik mal veľký zmysel pre spravodlivosť. Bol vynikajúci žiak, dokonca rozumel aj reči zvierat. Po otcovi sa však nemohol stať drevorubačom. Vynikajúce myslenie a technický talent ho predurčili vyučiť sa za vševeda. Jediná škola tohto druhu v Turci bola však v meste, nuž dá sa pomerne jednoznačne tvrdiť, že to bolo v Martine. Ešte počas študentských rokov získal veľkú slávu zhotovením záznamníka ku telefónu alebo informačného systému pre vlaky. No a verte, alebo nie, dokonca chytil aj obávaného zlodeja a priviedol ho na políciu. Náhoda rozhodla o jeho ďalších dobrodružstvách. Keď si šiel do Martina pre výučný list vševeda, kdesi ďaleko sa pokazil vlak, nuž Janko Hraško sa rozhodol letieť na d'atľovi. Šťastie mu ani tu neprialo, pri búrke sa stratil z d'atľovho chrbta v oblakoch a tieto ho priviezli až do rozprávkovej krajiny. Tu zažil Janko Hraško veľké a napínavé dobrodružstvá, pomohol dobrodejom oslobodiť rozprávkovú krajinu od zlomocníkov, do rozprávkovej krajiny priniesol pokrok a poriadok. Z veľkej vďačnosti mu boli ponúknuté od starého kráľa vysoké politické funkcie. Janko Hraško sa však túžil vrátiť domov do Turca, naviac bol aj republikán a nechcel zasahovať do tradičného vývoja v rozprávkovej krajine. Domov chcel prísť spolu so svojou budúcou manželkou Anuľkou. Spoznal ju pri jednom zo svojich dobrodružstiev.

Milí priatelia, na stránkach Mädokýša Vám priblížime niektoré dobrodružstvá Janka Hraška z knihy Františka Zimu. Isto sa Vám budú páčiť, aj keď sa to všetko stalo už veľmi dávno. Keďže hrob Janka Hraška sa v Turci nenašiel, dá sa predpokladať, že Janko Hraško ešte žije. Dokonca je možné, že ste ho niekde stretli alebo ste o ňom niečo počuli. Starší ľudia, ktorí nechcú byť menovaní, mi tvrdili, že Janko Hraško mal ako prvý Turčan aj digitálne hodinky a farebný televízor. Dokonca aj prvý počítač v Turci vraj patril jemu.

Jano Cíger

Literárny klub Mädokýš a Súkromná základná škola BellAmos

vyhlasuje

Literárna súťaž – Janko Hraško ešte žije

Začiatok súťaže: od 1. januára 2005 a trvá celý budúci rok.

Téma: príhody Janka Hraška, ktoré ste s ním zažili, o ňom počuli alebo vymysleli.

Žáner: ľubovoľný, poviedka, mikropoviedka, esej, báseň, riekanka, eSeMeSka...

Maximálny rozsah: jedna strana A4, do 30 riadkov a 60 úderov v riadku.

Ďalšie druhy umenia: posielané môžu byť aj kresby a maľby na rozmer výkresu A5.

Práce označiť: menom autora, jeho vekom, kontaktom /adresa, e-mail, mobil/.

Posielajte na adresu: Súkromná základná škola BellAmos, Východná 18, Martin 03601.

E-mailova adresa: medokys@seznam.cz

Práce označiť heslom: „JANKO HRAŠKO EŠTE ŽIJE.“

Vyhodnotenie súťaže: začiatkom roku 2006 v cukrárni Pasáž v Martine /centrum mesta/.

Práce budú publikované: v literárnej revue Mädokýš, v Mladokýši a časopise Zvonček



BellAmos hľadá Superstar

Mišo Sukup a Mišo Rusnák, porotcovia

BellAmosáckej Superstar, ohodnotili prvé kolo vašich výkonov. Tu sú ich posudky, postúpili však všetci.

Laura Kontošová

klady: výber piesne, pekný účes
zápory: skôr recitácia ako spev

Paťo Sabo

klady: dobrý image, spev, nie je hanblivý

zápory: menej vysokých tónov

Saška Špiriačková

klady: na svoj vek pekný hlas :-)

zápory: viac odvahy

Miško Rapšík

klady: dobré oblečenie

zápory: zlý výber piesne, možno keby bola lepšia pieseň, ukázal by viac

Jakub Rusnák

klady: dobrý image

zápory: opäť zlý výber piesne (nie je to pop-music), reč tela, hanblivý

Lenka Buchalová

klady: dobrá pieseň, dobrý image

zápory: nevýrazný spev

Martin Táliga

klady: pekný spev

zápory: nevýrazný spev

Martinka Valachová

klady: dobrý výber piesne

zápory: zabudla text – škoda

Kristínka Legerská

klady: pekné oblečenie a pieseň

zápory: viac odvahy

Saša Hakelová

klady: spev (asi preto lebo chodí do zboru)

zápory: niekedy je až moc vysoký hlas

Adam Lučanský

klady: dobre naučený text !

zápory: zvýrazniť hlas! inak dobre !

Tiago Branco Prata

klady: výborný spev, image

(až na tú čiapku), (náš tip)

zápory: ťažko sa hľadajú



Niko Pedan

klady: dobrý spev, image

zápory: niekedy mu vyskočil hlas

Rado Litvaj

klady: asi image ?

zápory: rap! – to ťažko!

Natália Daubnerová

klady: ?

zápory: uspela by v inom odvetví

Tino Křimáček

klady: ?

zápory: rap? to ťažko!

Lukáš Olekšák

klady: nemáme čo vytknúť, proste super, využil celý potenciál svojho hlasu ! (náš tip)

zápory: moc otvorení

Andrea Dírerová

klady: výber piesní

zápory: 1.pieseň: hanblivosť, 2.pieseň: viac krikú ako spevu

Katarína Zelenayová

klady: dobrá pieseň

zápory: zlé prevedenie

Rado Jamriška

klady: dobrá pieseň

zápory: keby sa do toho viac zaprel, možno by to bolo lepšie ale fajn :-)

Juraj Matura

Toto asi nie je do našej súťaže ale inak je to dobré

POROTA

klady: krásni, múdri, a zase pekní :-))))

zápory: ŽIADNE !!!!!!!!!!!

Na valentínsku tému



Hodnotenie chalanov

2. stupňa podľa Ade D.

Nielen šiestačky sa pustili do hodnotenia svojich spolužiakov. Priam ako naslovovzatú odborníčku oslovil počas lyžiarskeho pán učiteľ Matej ôsmačku Aďu. A tá sa veru chalanom nič neodpustila. Občas bola viac ako kritická - a preto len vyberáme...



mňa príliš mäkký a zakríknutý, a potom Mišo Rusnák. Fyzicky je úplne v pohode, ale nálady má strašné! Niekedy úplná pohoda, niekedy mi povie, že som ...

Ostatní, to je ťažké... Buď sú pre mňa ešte „nedospelí“, alebo sú nižší, alebo ich až tak dobre nepoznám.

A z iných tried?

Taký Juro Uhrík...

Tak, povaha, celkom v pohode, *sa zdá*. Mí-nusy- výzor. Ale, vlastne, nie je škrate, len to nie je ten najpravejší, aký by mohol byť. Ale ujde.

Dano? Absolútne nie môj typ, absolútne nie správanie, absolútne nie.

Juro Matura – ešte horšie!!! Ale vlastne nie, to bol asi môj prvý dojem, čo zo mňa vyletel. Vzhľadom na to, aký je, tak nie, výzor ma v tom utvrdzuje, no pokecať sa s ním dá v pohode.

Peťo Sirek... Strašne strelený, stvára hlúposti, a je moc decko, na to, aký je starý. A fyzicky tiež nie. Adama nebudem komentovať, nie je to môj typ.

Ak by som bola mladšia, taká piatačka, mohla by som si vyberať aj z ostatných ročníkov. Zo siedmakov by som si ťažko niekoho vybrala. Jakub niekedy stvára také hlúposti, že až, a čo sa týka výzoru, aj horšie môže byť. Možno ešte

Tino, aj keď neviem prečo je taký je, aký je...ale keď je so mnou sám, keď sa nemá pred kým vyťahovať, je v pohode, ale inak je to frajer. U šiestakov by som asi veľa nenavyberala... a z piatakov je na tom najlepšie Simon, vie byť priateľský, aj dobre vyzerá. Aďo je na mňa príliš štýlový frajer.

Ako najchalanu z prvého stupňa som vybrala Dávidka Zimmermana. Je úplne zlatý, keď vyrastie, bude z neho riadny sexoš.

Vybrané z rozhovoru s *Aďou Dírerovou*

Hodnotenie dievčat 2. stupňa podľa Michala Rusnáka

Neviem, čo mám povedať. Všetky naše baby sú prípady...

Taká Aďa Dírerová. Je povahovo veľmi emocionálne vypätá a svojím smiechom vie niekedy rozbiť aj okno. Ale inak je v pohode.

Dalšia spolužiačka Katarína by sa mala určite preorientovať z konfíkov na chlapcov, lebo chlapci sú skoro vernejší.

Janu som zatiaľ nestihol spoznať. Neviem o nej nič bližšie.

Vekovo najbližšie sú mi deviatačky, začnem Simonou. Neviem, je v pohode. Na lyžiarskom som ju učil snowboardovať, zlepšila sa, ide jej to dobre. Mohla by viac na telesnej cvičiť, aby sme ju videli v niečom obtiahnutjšom.

Adi Valentovej nemôžem nič vytknúť, dá sa s ňou porozprávať o všetkom. Je iná ako my, to je to, čo sa mi na nej páči.

Lucia Čanálošiová je vždy usmiata, zábavná, trochu poplašená, inak dobrá kamarátka.

Lenka Štupalová. To je fest ťažké. Je to v pohode baba, lebo vie človeka vypočuť, poradiť mu. Je skvelá v stolnom tenise a vždy mi pomôže ak neviem niečo na počítači.

Natáliu Daubnerová? Neviem, nepoznám ju.

Šiestačky. Dominika vie hrať ping-pong, Iveta je Mirova sestra, Zuzanu nepoznám, Katarína sa dala ostríhať, vlastne už má dlhšie vlasy, Lindu som ešte nikdy nevidel v triede, iba na chodbe. Mali by sa mi predstaviť.

Piatačky? To sú ktoré? Neviem, čo k nim povedať. Nižšie ročníky nepoznám.

Naj baba prvého stupňa je asi Mafi!



Výzvedy o láskach na našej škole

Keď sme oslovili pani riaditeľku s požiadavkou, aby si pospomínala na všetky krásne detské lásky, nezostala vôbec zaskočená. S úsmevom okamžite vysypala niekoľko zážitkov, trochu pohľadala v školských riaditeľských albumoch a vytiahla pár fotografií... Niektoré spomienky vám ponúkame.

OKAMIHY LÁSKY V BELLAMOSE

- ♥ **NAJVÄČŠIA LÁSKA** v BellAmose vzbĺkla 1.septembra 1996. Bezhlavo som sa vtedy zaľúbila do malého novorodeniatka. Bolo ešte v plienkach, čistučké, s budúcnosťou pred sebou. Neplakalo, usmievalo sa na svet okolo seba. V srdci som pocítila k nemu nesmiernu lásku, ktorá trvá dodnes. Je to akoby ste začali ľúbiť svoje práve narodené dieťa. Moje tretie dieťa. BELLAMOS. Verím, že naše cesty sú spojené navždy a nikdy sa nerozídu.
- ♥ **NEPATRÍ SA PREZRÁDZAŤ MENÁ**, ale spomínam si na krásny vzťah medzi našimi dvomi žiakmi v škole v prírode v Krpáčove. Fungovali sme druhý rok. Pri ubytovaní títo dvaja naši kamaráti vyslovili požiadavku, že chcú bývať spolu. Na počet miest v izbách to vyšlo akurát. A tak prvú spoločnú chlapčensko-dievčenskú izbu mali práve oni. To ich kamarátstvo trvalo ešte celučky ďalší rok, až kým ONA neodišla na gymnázium...
- ♥ **S PRÍCHODOM DO SKLABINE** prišli aj noví žiaci – prváci. Sedem chlapcov a jedno dievča. To bolo v kurze!!! Po pár týždňoch, keď si ONA odplakala prvé krivé čiaročky a neúspechy a ON ju neustále utešoval a povzbudzoval, sa vytvorili medzi NIMI krásny vzťah. Sedávali spolu na staručkom žltom gauči na konci triedy, spolu čítali, hrali sa, schovávali sa pod schody a veru padla aj prvá pusa... Až raz... ON bol pod schodmi sám so svojím žiaľom a ONA? Držala za ruky iného... ON je už dnes na inej škole a ONA? Naďalej zamotáva v Bell Amose chlapcom hlavy.
- ♥ **UŽ V ŠKOLE SA NÁM ZDALO**, že tí DVAJA majú k sebe bližšie ako tí ostatní. ON bol síce mladší, ale urastený športovec, ONA o dva roky staršia, krehkejšia. Na lyžiarskom výcviku na Martinských holiach prišlo rozuzlenie. Pri spoločnom tanci na diskotéke sa tak hlboko zahľadeli jeden druhému do očí, že sme ledva ich pohľady oddelili od seba. Tušíte? Pomôcka: bolo to na Magistráte. ONA je dnes úspešná gymnazistka a ON úspešný hokejista.
- ♥ **JEJ** príchod do BellAmosu zamútil už dlhšie stojace vody. Pekná ako obrázok...Bolo to už v novej budove a nie tak dávno. Najprv sa začal rozvíjať prvý krehký vzťah. Sledovali sme ich s úsmevom, veľmi im to pristalo...Potom sme však zbadali smútok v JEHO očiach. A ona sa hrdo niesla vedľa iného. Čoskoro aj ten ostal sám a tretí sa stal ONÝM šťastlivcom. A tak to bude asi do konca povinnej školskej dochádzky. Koľko bude ešte tých šťastných???



Valentínski krásavci



A ako chalani rozhodli o dievčatách? Prvostupniari rozhodli, že najdievčatá z 1.stupňa sú Lenka Búchalová – 3.S a Mafi Hrušková – 2.S a z druhého Lenka Štípalová – 9.S.

Chalani z druhého stupňa volili takto. Prvý stupeň – Majka Amiridu a Laura Figurová – obe 4.S a z dievčat druhého .stupňa – Simona Sičáková – 9.S.

A víťazi v triedach? 1.S– Bernát B. a S. Špiriaková, 2.S – Rusnák J. a M. Hrušková, 3.S - Majerčík L. a L. Búchalová, 4.S - Bernát S., M. Amiridu a L. Figurová , 5.S – Pedan N. a V. Mališáková, 6.S – Litvaj R. a Z. Hrabovská, 7.S– Klimáček K. a N. Daubnerová, 8.S – Sukup M., Rusnák M. a A. Dírerová, 9.S– Sirek P., Kolcun D. a S. Sičáková.





Valentínski krásavci

V januári prebehla na našej škole anketa o najsympatickejších žiakov prvého a druhého stupňa. Aké boli výsledky? Ako ste si zvolili, vidíte na tejto dvojstrane.

Ale máme ešte ďalšie výsledky:

Dievčatá prvého stupňa sa rozhodli, že najsympatickejší chalan 1. stupňa je Stano Bernát zo 4.S a 2. stupňa Niko Pedan z 5.S. Dievčatá druhostupniarky rozhodli o najchalanoch takto: na prvom stupni – Jakub Rusnák 1.S a z chalanov 2.stupeň – Michal Sukup - 8.S.

Ostatní sa musíte viac zviditeľniť, byť ohľadupľnejší alebo sa proste na ľudí usmievať.

Jakub Rusnák – 2.S



Stanko Bernát – 4.S

Niko Pedan – 5.S



Michal Sukup – 8.S

Výzvedy o láskach na našej škole



♥ DRŽALI SME PALCE



Tak toto bola láska ako hrom! So všetkým, čo k nej patrí – zaľúbené pohľady, prvé nesmelé rozhovory, ľahy, ako byť čo najbližšie k svojmu vyvolenému či vyvolenej, ako ho či ju nenápadne chytiť za ruku... A potom prišiel máj, a už to nebola nenápadné, svoju lásku dávali najavo úplne verejne. A všetci sme im fandili. Aj preto sme s nimi prežívali prvý (a bohužiaľ i posledný) otras ich vzťahu, radili JEMU, ako si JU udobriť a spoza záclon pozorovali,

ako ON za ŇOU ide s kyticou kvetov... Ani jeden z nich už na našej škole nie je, ale pri pohľade na fotografiu si s úsmevom zaspomínáme...

♥ **A EŠTE RAZ** ONA z predchádzajúceho príbehu. Ktoréhokoľvek chalana z II. stupňa ste sa na ňu spýtali, zažiarili im oči. Nie kráska, ale skôr taký malý anjel. Zamotala hlavu mnohým.

♥ **V TEJ ISTEJ TRIEDE**, v takmer ten istý čas, rodila sa ďalšia láska. Žiaľ, tentokrát neopätovaná z JEHO strany... A tak ONA riešila svoj citový problém upriamením sa na – hokejistov...

♥ **NIE JE TO TAK DÁVNO**, čo sme opäť držali palce – piatok zahorel láskou k štvrtáčke. ONA však chcela zostať iba kamarátkou, aj keď jej ON nakúpil mnoho čokolád. Ktovie, možno raz...

Ako vidia štvrtáci lásku...

Čo je to láska? Láska je hlboké cítenie človeka a je krásne, keď sa ten pocit prejaví medzi všetkými ľuďmi. Nikto sa jej nevyhne. Každá Láska je neobyčajné čaro medzi dvoma ľuďmi, niekedy zamiluje. Niekedy v škole, niekedy až na vysokej škole. Ale láska nie je len, keď sa niekto zamiluje tak, že s ním chce byť spolu už navždy. Láska môže byť aj ako to krásne. Láska je veľmi jemná, tak sa treba snažiť, aby sa nerozpadla. Láska je ako jemný vánok, ktorý veje medzi priateľstvom. Myslím si, že aj v našej triede sú lásky. Aj medzi ročníkmi, napríklad medzi 4. a 5. ročníkom sa nájdu tajné lásky.

Adko

Láska je ako kvet stále sa rozvíjajúci na lístku. Láska je vzťah medzi mamou a dieťaťom, chlapcom a dievčaťom. Láska by mala byť veľká a silná, nemala by prestať. Má väčšiu hodnotu ako peniaze. V našej škole určite prebieha, aj keď utajená

Nadine

Majka

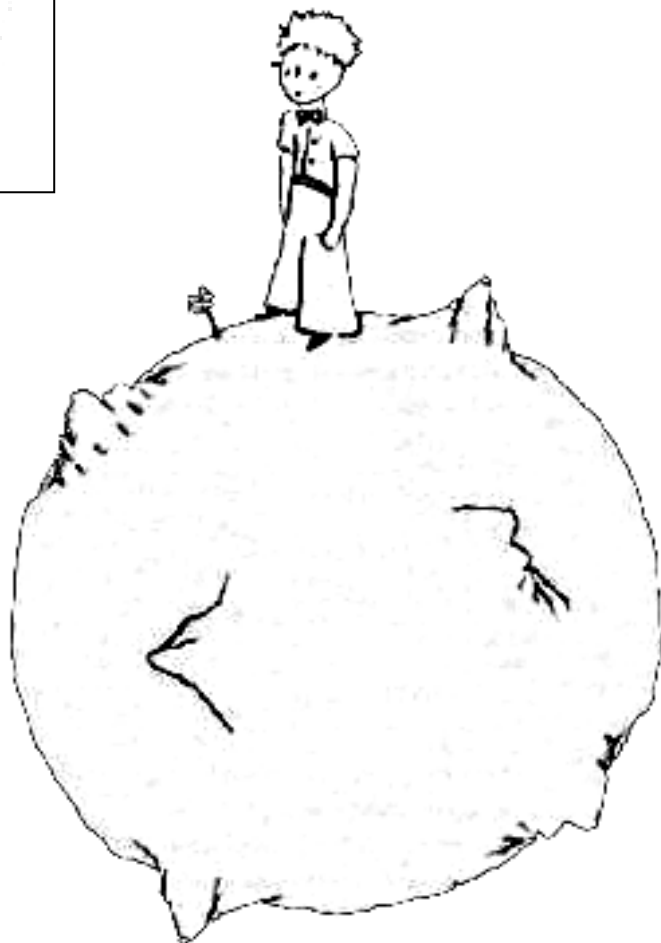
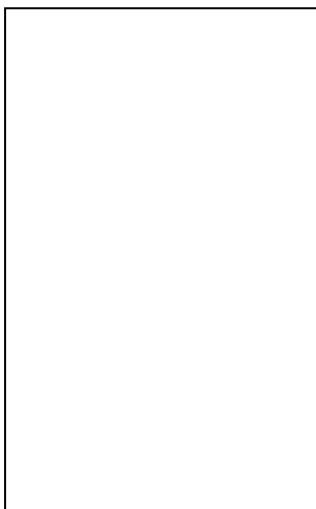
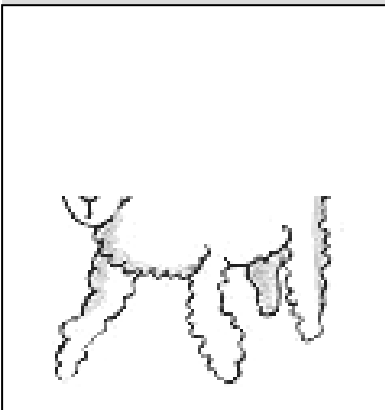
Kubko



Omaľovánka

V minulom čísle na omaľovánku nevyšiel priestor, ale tentokrát sme na najmladších školákov opäť mysleli. Prinášame vám obrázky, ktoré sa týkajú 4.S – Triedy Malého princa.

Nebudú to iba obyčajne omaľovánky. Pod klobúk dokreslí zvieru, ktoré tam skryl Malý princ; do krabice dokreslí hornú časť ovečky, ktorú tam schoval Malý princ. Do druhého štvorca nakreslite svojho Malého princa a na veľkom obrázku vyfarbi planétu Malého princa a dokreslí, čo by si na nej chcel mať. Najkrajšie obrázky, ktoré nám ukážete, odmeníme.



Svetochod

V tejto rubrike sme už predstavili mestá Žiar nad Hronom, Zvolen, Nitru, čaka na vás Banská Bystrica, Bratislava, Košice. Hm, ale prečo nedať priestor aj mestu, v ktorom žijeme? A hneď v tomto čísle – konkrétne si posvietime na Martinské hole. Ved', vedeli ste, že...

...je to jedno z najvýznamnejších lyžiarskych stredísk na Slovensku?

...prvá známa zmienka o Martinských holiach, ako lokalite pre využívanie turisticko-lyžiarskych aktivít, je z roku 1921?

...počas II. svetovej vojny Nemci 30.10.1944 vypálili všetky objekty a chaty na Martinských holiach?

...nadmorská výška sa pohybuje od 1150 m.n.m do 1456 m.n.m.?

...priemerná výška snehovej prikrývky je 80 cm?

...priemerná ročná teplota je 3,5°C?

...lyžiarom je k dispozícii okrem sedačkovej lanovky aj 6 vlekov s celkovou prepravnou kapacitou 4 920 osôb/hod. 11 zjazdových tratí v celkovej dĺžke 12 km a z toho 10 denne upravených zjazdových tratí v dĺžke 8,3 km?

...najkratší meria 100 m (detský vlek), najdlhší 1460m (Na Flocha)?

...výškový rozdiel, ktorý prekonáva lanovka, je 635m?



Nielen dejepisné túlačky

Na hodinách dejepisu spoznávaš dejiny blízkych i vzdialených krajín; časy dávne i nedávne. Vieš, že Bastila je väzenie v Paríži - a možno tiež vieš, že v Bielom dome býval až tretí prezident USA. Vieš, že Napoleonovho syna prezývali Orlík a určite vieš, že Mária Terézia mala 16 detí...

Vieš však, kto postavil Kostol sv. Martina v Martine? Koľko hradov bolo v Turci? Poznáš nejakú povesť o Turci, o jeho obciach? Poznáš knihy, turčianskych spisovateľov...? vieš, kto to bol olejkár...?

Pre tých, ktorí odpovedali na predchádzajúce – turčianske – otázky NIE, ale aj pre tých, ktorí odpovedali ÁNO, prichádzame s niekoľkomesačnou študijnou cestou po Turci...

Alebo inak – s II. ročníkom dejepisnej súťaže, ktorú sme nazvali

Nielen dejepisné túlačky po Turci

V štyroch kolách si budeš môcť otestovať nielen svoje vedomosti, ale najmä schopnosti vyhľadávať, pátrať, zisťovať. Postupne spoznáš dejiny Turca od jeho najstarších čias až po súčasnosť; v každom kole na teba čaká aj niekoľko zaujímavostí, ktoré v učebniciach veru nenájdeš...

Spoločnosť ti bude po celý čas robiť Peter, ktorého do tajomstiev nášho kraja zasväčuje jeho starý otec. Viac sa však dozvieš, ak sa zapojíš do súťaže...

Súťaž – to je aj odmena, samozrejme... Aj tá je prekvapením. Čo musíš teda urobiť, aby si ju získal?

Do súťaže sa môžeš zapojiť kedykoľvek počas jej trvania, t. j. v čase od 7. 2. do 24. 6. 2004. Za každú správnu odpoveď, ktorú odovzdáš svojmu učiteľovi, získavaš body. Na základe ich sčítania po každom kole vytvoríme poradie súťažiacich. Súťažiaci, ktorý bude mať po poslednom kole najviac bodov, sa stáva víťazom, bez ohľadu na to, do koľkých kôl sa zapojil.

A kde sú otázky? Pozorne sleduj Zvonček, nástenky a tiež stránku [www. bellamos.sk](http://www.bellamos.sk) a všetko sa včas dozvieš...

pani učiteľka Zuzka

Vítam Vás opäť po dlhšom čase na tejto stránke. Knižky sa mi pomaly mňajú, no našťastie ešte existujú knihy, o ktorých môžem písať. Jednou z nich je

BELLA a Sebastián od Cécile Aubryovej.

Máte radi prírodu? Zasnežené kopce, zimu, prechádzky po horách? Máte radi zvieratá? Alebo malé deti, ktoré sú výnimočné tým, že svoju lásku prejavujú nezištne a dokážu v niektorých prípadoch zachraňovať život? Presne takýto je Sebastián, ktorý pocítil túto lásku k Belle. No nepredbiehajte.

Náš príbeh začína na zasneženej hore Veľký Baou. Strážnici uvidia v snehu bežať mladú ženu. Odrazu žena padne na zem a ostane ležať. Horár so strážnikmi bežia. Nemôžu už zachrániť ženu, no malé dieťa, ktoré čakala, to sa im zachrániť podarilo a starý potulník, ktorý bol pri tom, keď malý chlapec uzel svetlo sveta, rozhodol sa, že si ho nechá a vychová ho. Jeho dcéra sa maličkého Sebastiána ujme s láskou a bude mu matkou, ktorú stratil v ten deň, keď on prišiel na svet.

Presne v ten istý čas, ale na inom mieste sa so svojimi súrodencami narodí Bella. Mladá sučka, žiaľ, mala trpký osud. Nešťastie, nešťastie, a musela si dosť vytrpieť, kým si mohla vydýchnuť. Bellu po mnohých peripetiách predali jednému chlapcovi z

circusu. Chlapec však čoraz viac túžil po kariére, Bella mu stála v ceste – a tak skončila v útulku. Ušla.

V dedine, kde žil Sebastián sa rozozvučal rozhlas.

„Pozor, po okolí sa potuluje nebezpečný zúrivý pes, ktorý ušiel z útulku. Máte povolenie zastreliť ho, keď ho stretnete.“

Sebastián to počul, a keďže miloval prírodu, hory poznal ako svoju dlaň, už len keď počul o Belle, chytilo ho to za srdce. Hoci bol maličký, vydal sa do hory hľadať ju. A našiel.

Potom sa s ňou denno-denne stretával, nosil jej jedlo, pomaly ju cvičil. Stali sa z nich nerozluční priatelia. Všetko by bolo krásne, keby Bellu nezačali prenasledovať...



Ako to skončí, to vám povedať nemôžem. Čo myslíte, podarí sa Sebastiánovi zachrániť Bellu? Presvedčí svojou láskou a oddanosťou, že Bella nie je nebezpečná? Budú spolu, alebo ich rozdelí trpký osud?

No, to si môžete to prečítať, túto knihu však odporúčam najmä deťom z prvého stupňa.

Lenka Štípalová, 9. S

Sladkosť za názov knihy

I kozliatkam je veselo.

Všadejama len sa tak nadúva, čo fúka do plechovej trúby.

Všadekapusta je celý ovešaný balónmi a ešte by ich aj viac okolo seba, ale sa mu stala nehoda. Nachytil si priveľa balónov, viac ako bolo treba, a hybaj – balóny začali ho vyťahovať pod povalu. Iba to bolo šťastie, že v strachu niekoľko balónov popúšťal.

Všadebrada prilepil si dlhý papierový nos a tak sa prechádzal, ale nikto nechcel s ním tancovať, nuž si musel kúsok z nosa odstrihnúť.

A bolo veselo, preveselo...

Z akej knihy pochádza tento úryvok? Kto je jej autorom? Ak vieš odpovedať, napíš ju na objednávku a čakaj, či vyhráš sladkosť!

Po dlhšom čase som sa nedávno opäť vrátil z ciest do našej školy. Hneď v prvý deň, keď odišiel posledný žiak a škola stíchla, som sa bežal pozrieť do Jankovej drevárne na mojich malých priateľov z kráľovstva kráľovnej Likodrévie. Polienok bolo všade dosť, no žiadne nebolo zámkom, klátikov tu bolo mnoho, ale žiaden z nich nebol Potmešilko Klátik, kráľovský ochrana. Kráľovstvo proste zmizlo a na mňa padol veľký smútok. Ved' koľko krásnych príbehov mohli porozprávať obyvatelia Čarovnej ríše našim žiakom, keby tí vedeli počúvať. Nočná škola strašidelne stíchla. Nebolo počuť šum krídel Letáčikov, Ospalkovia nespievali svoju uspávaciu pieseň, ani Papjškovia nehľadali zabudnuté desiaty. Z toľkej prázdnoty som si ľahol na posledný gauč v škole a zaspal som.

Snovík

„Prečo si tu?“ zaznel mi niekde v hlave známy hlas. To sa niekedy v spánku hlasy ozývajú. Ale málokedy sa vás pôvodcovia hlasov v spánku dokážu aj dotknúť.

Niečo chlpaté mi prechádzalo po tvári. Vyskočil som a v dlani mi pristál veľký pavúk. Ale nie! To nebol pavúk. Bol to Snovík, kráľovský radca. Ležal na chrbte, bol otrasený z pádu a ja som s ním ešte od radosti triasol. Tak predsa celé Čarovné kráľovstvo z našej školy nezmizlo.

„Snovík, zaveď ma za kráľovnou. Chcem vedieť, ako sa vám všetkým darí!“ kričal som na neho, kým sa Snovík sťažka dvíhal. Pozrel sa však na mňa tým svojím zvláštnym tykadlovým pohľadom a ja som uctil, že niečo nie je v poriadku.

„Vy ste opustili nás! A deti zabudli.“

Snovík sa chvel a ja som nemal slov. Chcel som mu vysvetliť, že som musel, ale slová nestačili.

„Aj vy pochádzate odinadial, a naša škola nie je pre vás domovom. A predsa ste tu našli, čo ste hľadali,“ skúsil som nájsť ospravedlnenie.

„Dám ti hádanku. Čo je silnejšie? Sto či jeden hlas?“ Vedel som, že na Snovíkove otázky sa neodpovedá. Vždy je v nich skryté dávne tajomstvo, lebo Snovík je starší ako všetko, čo poznáme.

A potom mi rozprával, ako sa Čarovné kráľovstvo strácalo, delili sa jednotlivé zázračné kmene a už nedokázali žiť spolu. Celú noc, až kým neprišli prví žiaci, som počúval smutné príbehy. Posadil som Snovíka na plece. Chcel som ho ukázať deťom.

Kráčal som po chodbe, skoro som prehliadol naháňajúce sa deti a rozmyšľal som opäť o svojom odchode. Snovík však nemal na výber. Nemohol len tak odísť. Žiaci kričali, strkali sa navzájom a žiadny z nich si Snovíka na mojom pleci nevšímol. Ten bol z toho stále smutnejší a smutnejší. Pokyvoval tykadlami, gúľal očami a pohmkával si zvláštnu pesničku.

Tak predsa deti prestali vidieť čarovné tvory. Presne tak, ako som ja prestal počúvať žiakov a opustil som ich.

Vtom ale predou mnou zastalo to malé krásne, večne usmiate dievčatko. Jakub ešte do neho sotil, ale ono to ani nezbadalo. Dívalo sa na mňa hnedými očami a spýtalo sa:

„Ujo učiteľ, čo vám to sedí na pleci?“

Snovík sa zachvel, stiahol oči hlboko do hlavy a prestrašene pozeral. Dievčatko sa rozchichotalo, chytilo ma za ruku a ukázalo na Snovíka.

„Rozprávaj mi o ňom rozprávku!“

Ten jeden hlások akoby ostatné utišil. Začal som rozprávať len pre ňu, ale počúvať začali mnohí. A ja som cítil, že Čarovné kráľovstvo tu stále je, len sme ho nedokázali vidieť. S každým detským hlasom, s každou vypočutou otázkou, sa objavovali nové a nové zázraky.

A ja som začal písať nové rozprávky z Čarovného kráľovstva.

Martinské hole

